

ZBIERKA **ZÁKONOV**
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2004

Vyhlásené: 19.07.2004 Časová verzia predpisu účinná od: 01.09.2004 do: 31.03.2005

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

403

ZÁKON

z 24. júna 2004

o európskom zatýkacom rozkaze a o zmene a doplnení niektorých zákonov

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

Čl. I

PRVÁ ČASŤ
ZÁKLADNÉ USTANOVENIA

§ 1

Predmet zákona

(1) Tento zákon upravuje postup slovenských orgánov pri vydávaní osôb medzi členskými štátmi Európskej únie a každým ďalším štátom, ak tak ustanovuje medzinárodná zmluva (ďalej len „členský štát“) na základe európskeho zatýkacieho rozkazu,¹⁾ a súvisiace konanie.

(2) Na konanie podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Trestného poriadku, ak nie je ďalej ustanovené inak. Trestný poriadok sa použije aj na konanie o žiadostiach členských štátov o vydanie osôb na trestné stíhanie alebo výkon trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia, na ktoré nemožno uplatniť rámcové rozhodnutie.¹⁾

(3) Tento zákon sa použije aj na konanie vo vzťahu ku každému štátu, na ktorý Európska únia medzinárodnou zmluvou rozšírila použitie európskeho zatýkacieho rozkazu, a za podmienok uvedených v tejto medzinárodnej zmluve.

§ 2

Vymedzenie základných pojmov

Na účely tohto zákona sa rozumie

- a) tretím štátom štát, ktorý nie je členským štátom, a Medzinárodný trestný súd,²⁾
- b) európskym zatýkacím rozkazom rozhodnutie vydané justičným orgánom jedného členského štátu na to, aby bola vyžiadaná osoba zadržaná a vydaná tomuto štátu z iného členského štátu na účely trestného stíhania alebo výkonu trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia,
- c) štátom pôvodu členský štát, ktorého justičný orgán vydal európsky zatýkací rozkaz,
- d) vykonávajúcim štátom členský štát, ktorého justičný orgán má rozhodnúť o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu,
- e) vykonávajúcim justičným orgánom justičný orgán členského štátu, ktorý má právomoc rozhodnúť o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu podľa svojho právneho poriadku,

- f) rozhodnutím o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu rozhodnutie justičného orgánu vykonávajúceho štátu o tom, že sú splnené podmienky vyžadované týmto zákonom a že vyžiadaná osoba sa odovzdá do štátu pôvodu,
- g) ostatnými písomnosťami akékoľvek písomnosti dodatočne vyžiadané justičným orgánom štátu pôvodu alebo vykonávajúcim justičným orgánom ako podklad pre rozhodnutie o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu.

§ 3

Vzťah k medzinárodným zmluvám

(1) Bez vplyvu na ich použitie vo vzťahoch medzi Slovenskou republikou a tretími štátmi slovenské orgány pri postupe podľa tohto zákona nepoužijú vo vzťahu k členským štátom príslušné ustanovenia týchto medzinárodných zmlúv, ktoré upravujú extradíciu:

- a) Európsky dohovor o vydávaní z 13. decembra 1957, jeho dodatkový protokol z 15. októbra 1975, jeho druhý dodatkový dohovor zo 17. marca 1978 a Európsky dohovor o potláčaní terorizmu z 27. januára 1977 v rozsahu, v ktorom sa týkajú extradície,
- b) Dohoda z 26. mája 1989 medzi 12 členskými štátmi Európskych spoločenstiev o zjednodušení a modernizácii spôsobov zasielania žiadosti o vydanie,
- c) Dohovor z 10. marca 1995 o zjednodušenom vydávacom konaní medzi členskými štátmi Európskej únie,
- d) Dohovor z 27. septembra 1996 týkajúci sa extradície medzi členskými štátmi Európskej únie,
- e) hlava III kapitola 4 Dohovoru z 19. júna 1990, ktorým sa implementuje Schengenská dohoda zo 14. júna 1985 o postupnom zrušení kontrol na spoločných hraniciach.

(2) Slovenské orgány použijú medzinárodnú zmluvu medzi Slovenskou republikou a členským štátom, ktorá upravuje extradíciu, iba v rozsahu, v ktorom zjednodušuje alebo uľahčuje postup podľa tohto zákona.

(3) Slovenské orgány použijú dvojstrannú medzinárodnú zmluvu medzi Slovenskou republikou a členským štátom, ktorá upravuje extradíciu, aj na postup podľa tohto zákona, ak ide o úpravu použitia jazykov pri vzájomnom styku orgánov týchto štátov, a to na základe vzájomnosti.

(4) Na účely odseku 3 vydáva Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo spravodlivosti“) vyhlásenie o vzájomnosti, ktoré je pre slovenské orgány záväzné.

§ 4

Rozsah použitia európskeho zatýkacieho rozkazu

(1) Vydávanie osôb sa na základe európskeho zatýkacieho rozkazu uskutočňuje medzi členskými štátmi podľa zásady vzájomného uznávania rozhodnutí justičných orgánov členských štátov. Európsky zatýkací rozkaz má na území Slovenskej republiky rovnaké účinky ako príkaz na zatknutie podľa Trestného poriadku.³⁾

(2) Európsky zatýkací rozkaz možno vydať pre skutok, ktorý je podľa právneho poriadku štátu pôvodu trestným činom, a horná hranica trestu odňatia slobody, ktorý sa môže uložiť pre tento trestný čin, je podľa právneho poriadku štátu pôvodu najmenej jeden rok.

(3) Ak sa vydá európsky zatýkací rozkaz na účely výkonu už uloženého trestu odňatia slobody pre trestný čin podľa odseku 2, uložený trest, ktorý sa má vykonať, alebo jeho zvyšok musí byť najmenej štyri mesiace. Viaceré tresty alebo nevykonané zvyšky viacerých trestov sa spočítavajú.

(4) Za podmienok uvedených v odsekoch 2 a 3 možno európsky zatýkací rozkaz vydať aj na účely výkonu ochranného opatrenia.

(5) Európsky zatýkací rozkaz možno vykonať, ak bol vydaný pre skutok, ktorý je podľa právneho poriadku vykonávajúceho štátu trestným činom, a horná hranica trestu odňatia slobody, ktorý sa môže uložiť pre tento trestný čin, je podľa právneho poriadku vykonávajúceho štátu najmenej jeden rok a nie je splnený niektorý z dôvodov pre odmietnutie jeho vykonania podľa tohto zákona.

(6) Európsky zatýkací rozkaz vydaný na účely výkonu už uloženého trestu odňatia slobody pre trestný čin podľa odseku 5 možno vykonať, ak uložený trest, ktorý má byť vykonaný, alebo jeho zvyšok je najmenej štyri mesiace a nie je splnený niektorý z dôvodov pre odmietnutie jeho vykonania podľa tohto zákona. Viaceré tresty alebo nevykonané zvyšky viacerých trestov sa spočítavajú.

(7) Za podmienok uvedených v odsekoch 5 a 6 možno vykonať európsky zatýkací rozkaz vydaný na účely výkonu ochranného opatrenia.

(8) Na účely rozhodnutia podľa odsekov 5, 6 a 7 orgány vykonávajúceho štátu neskúmajú trestnosť skutku podľa ich právneho poriadku, ak sa vydanie žiada pre skutok, ktorý je trestným činom podľa právneho poriadku štátu pôvodu, horná hranica trestnej sadzby je podľa právneho poriadku štátu pôvodu najmenej tri roky a bol justičným orgánom štátu pôvodu označený ako

1. účasť na zločinnom spolčení,
2. terorizmus,
3. obchodovanie s ľuďmi,
4. sexuálne vykorisťovanie detí a detská pornografia,
5. nedovolené obchodovanie s omamnými a psychotropnými látkami,
6. nedovolené obchodovanie so zbraňami, strelivom a výbušninami,
7. korupcia,
8. podvod vrátane podvodu týkajúceho sa finančných záujmov Európskych spoločenstiev podľa Dohovoru o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev z 26. júla 1995,
9. legalizácia príjmov z trestnej činnosti,
10. falšovanie a pozmeňovanie meny vrátane eura,
11. počítačová kriminalita,
12. trestné činy proti životnému prostrediu vrátane nedovoleného obchodovania s ohrozenými živočíšnymi a rastlinnými druhmi, ich plemenami a odrodami,
13. uľahčenie neoprávneného prekročenia štátnej hranice a neoprávneného pobytu,
14. vražda, závažné ublíženie na zdraví,
15. nedovolené obchodovanie s ľudskými orgánmi a tkanivami,
16. únos, obmedzovanie osobnej slobody a branie rukojemníka,
17. rasizmus a xenofóbia,
18. organizovaná alebo ozbrojená lúpež,
19. nedovolené obchodovanie s kultúrnymi objektmi vrátane starožitností a umeleckých diel,
20. podvodné konanie,
21. vymáhanie peňazí alebo inej výhody a vydieranie,
22. falšovanie, pozmeňovanie výrobkov vrátane konaní porušujúcich práva duševného vlastníctva alebo ich distribúcia,
23. falšovanie a pozmeňovanie verejných listín a obchodovanie s takými listinami,

24. falšovanie a pozmeňovanie platobných prostriedkov,
25. nedovolené obchodovanie s hormonálnymi látkami a ďalšími prostriedkami na podporu rastu,
26. nedovolené obchodovanie s jadrovými alebo rádioaktívnymi materiálmi,
27. obchodovanie s odcudzenými vozidlami,
28. znásilnenie,
29. podpaľačstvo,
30. trestné činy podliehajúce právomoci Medzinárodného trestného súdu,
31. nezákonné ovládnutie lietadla alebo plavidla, alebo
32. sabotáž.

(9) Na to, aby štát pôvodu zaradil trestný čin, pre ktorý sa žiada vydanie, do niektorej z kategórií podľa odseku 8, sa nevyžaduje, aby sa pomenovanie alebo znaky trestného činu podľa právneho poriadku štátu pôvodu a vykonávajúceho štátu zhodovali.

§ 5

Spôsob styku, zasielanie písomností a začatie konania

(1) Ak právny poriadok štátu pôvodu alebo vykonávajúceho štátu nevyžaduje, aby sa európsky zatýkací rozkaz a ostatné písomnosti zasielali prostredníctvom ústredného orgánu, pri vykonávaní európskeho zatýkacieho rozkazu sa justičné orgány štátu pôvodu a vykonávajúceho členského štátu stykajú priamo. Na zistenie príslušného vykonávajúceho justičného orgánu možno použiť kontaktné body Európskej justičnej siete zriadené v členských štátoch podľa osobitného predpisu.⁴⁾

(2) Európsky zatýkací rozkaz a ostatné písomnosti možno zasielať do členského štátu alebo prijímať z členského štátu poštou alebo inou bezpečnou formou, ktorá umožňuje vyhotovenie písomného znenia za podmienok umožňujúcich vykonávajúcemu orgánu posúdiť ich hodnovernosť. Styk je možný aj prostredníctvom Medzinárodnej organizácie kriminálnej polície (ďalej len „Interpol“).

§ 6

Náklady

(1) Náklady, ktoré vznikli pri vykonávaní európskeho zatýkacieho rozkazu na území vykonávajúceho štátu, znáša tento štát. Ostatné náklady znáša štát pôvodu.

(2) Náhrada nákladov prevozu sa požaduje od štátu pôvodu vtedy, ak by tento štát neznášal sám náklady slovenskej žiadosti o prevoz.

§ 7

Preklady

(1) Európsky zatýkací rozkaz sa zasiela vykonávajúcemu justičnému orgánu v úradnom jazyku vykonávajúceho štátu alebo v jednom z úradných jazykov tohto štátu; ak vykonávajúcí štát súhlasí, možno vyhotoviť preklad aj do iného jazyka.

(2) Európsky zatýkací rozkaz adresovaný slovenským orgánom musí byť vyhotovený v slovenskom jazyku.

(3) Ostatné písomnosti a iné informácie súvisiace s vykonaním európskeho zatýkacieho rozkazu sa zasielajú v úradnom jazyku štátu pôvodu alebo v jednom z úradných jazykov tohto štátu.

(4) Ustanovenia odsekov 1 až 3 sa použijú s primeraným prihliadnutím na § 3 ods. 3 a na zásadu vzájomnosti.

§ 8 **Prevoz**

(1) Ak je potrebné zabezpečiť prevoz osoby odovzdávanej z členského štátu na základe európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného slovenským orgánom územím iného členského štátu, požiada slovenský orgán príslušný orgán členského štátu o súhlas s prevozom jeho územím.

(2) Žiadosť o súhlas s prevozom musí obsahovať

- a) meno, priezvisko, dátum narodenia, bydlisko a štátne občianstvo osoby,
- b) označenie európskeho zatýkacieho rozkazu,
- c) povahu a právnu kvalifikáciu skutku,
- d) opis skutkových okolností vrátane miesta a času spáchania skutku.

(3) O žiadosti iného členského štátu o súhlas s prevozom územím Slovenskej republiky rozhoduje minister spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „minister spravodlivosti“); žiadosť musí obsahovať údaje uvedené v odseku 2. Počas prevozu územím Slovenskej republiky sa obmedzí osobná sloboda prevážanej osoby na zabránenie jej úteku.

(4) O súhlas s prevozom sa nežiada, ak sa má osoba previezť územím členského štátu letecky bez plánovaného pristátia na jeho území. Ak dôjde k neplánovanému pristátiu na území členského štátu, príslušnému orgánu tohto štátu sa musí do 24 hodín od neplánovaného pristátia doručiť žiadosť s údajmi podľa odseku 2.

(5) Aj dôjde k neplánovanému pristátiu na území Slovenskej republiky, obmedzí sa osobná sloboda prevážanej osoby na zabránenie jej úteku; ak sa ministerstvu spravodlivosti do 24 hodín od neplánovaného pristátia nedoručí žiadosť s údajmi podľa odseku 2, prevážaná osoba musí byť prepustená.

§ 9 **Odobzďanie veci**

(1) Na žiadosť justičného orgánu štátu pôvodu alebo z vlastného podnetu zaistí a odovzdá vykonávajúci justičný orgán vec, ktorá môže slúžiť ako dôkaz, alebo vec, ktorú vyžiadaná osoba získala z trestného činu.

(2) Vec podľa odseku 1 sa odovzdá aj vtedy, ak európsky zatýkací rozkaz nemožno vykonať kvôli smrti alebo úteku vyžiadanej osoby.

(3) Ak vec podľa odseku 1 podlieha prepadnutiu alebo zhabaniu na území vykonávajúceho členského štátu a ak je potrebná pre trestné konanie, môže si ju tento štát dočasne ponechať alebo ju odovzdať štátu pôvodu s podmienkou, že ju vráti.

(4) Práva vykonávajúceho členského štátu alebo tretích osôb vzťahujúcich sa k veci podľa odseku 1 nie sú dotknuté. Ak sa preukáže existencia týchto práv, vráti štát pôvodu takú vec na svoje náklady vykonávajúcemu členskému štátu neodkladne po skončení trestného konania v tomto štáte.

DRUHÁ ČASŤ
POSTUP SLOVENSKÝCH ORGÁNOV AKO ORGÁNOV ŠTÁTU PÔVODU

§ 10

Vydanie európskeho zatýkacieho rozkazu

(1) Ak sa obvinený zdržiava v cudzine, existuje predpoklad, že by sa mohol zdržiavať v inom členskom štáte, a ak ho treba vyžiadať, predseda senátu alebo sudca príslušného súdu súčasne so zatýkacím rozkazom podľa Trestného poriadku (ďalej len „medzinárodný zatýkací rozkaz“) vydá európsky zatýkací rozkaz podľa tohto zákona.

(2) Ak ešte nebol vydaný medzinárodný zatýkací rozkaz, sú splnené podmienky na jeho vydanie a osoba, ktorú treba vyžiadať, bola zadržaná na území iného členského štátu, vystaví predseda senátu príslušného súdu len európsky zatýkací rozkaz podľa tohto zákona; v prípravnom konaní vystaví európsky zatýkací rozkaz sudca na návrh prokurátora.

(3) Európsky zatýkací rozkaz sa vystaví na tlačive podľa vzoru uvedeného v prílohe č. 1 a musí obsahovať náležitosti, ktoré sú v ňom uvedené, vrátane kategórie trestného činu.

(4) Európsky zatýkací rozkaz zašle súd neodkladne Interpolu. V prípade uvedenom v odseku 2 ho zašle priamo vykonávajúcemu justičnému orgánu. Odpis európskeho zatýkacieho rozkazu zároveň zašle aj ministerstvu spravodlivosti.

(5) Súd, ktorý vydal európsky zatýkací rozkaz, zabezpečí ihneď po zistení miesta pobytu osoby, ktorú treba vyžiadať, alebo po jej zadržaní na území iného členského štátu, jeho preklad prekladateľom vymenovaným podľa osobitného predpisu³⁾ do jazyka podľa § 7.

§ 11

Dočasné prevzatie vyžiadanej osoby

(1) Súd, ktorého predseda senátu a v prípravnom konaní sudca na návrh prokurátora vydal európsky zatýkací rozkaz, môže požiadať vykonávajúci justičný orgán o výsluch alebo dočasné odovzdanie vyžiadanej osoby na územie Slovenskej republiky, ak bol európsky zatýkací rozkaz vydaný na účely trestného stíhania. Tento postup použije, najmä ak vykonávajúci štát po rozhodnutí o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu neodovzdá vydávanú osobu na územie Slovenskej republiky z dôvodu, že je trestne stíhaná orgánmi tohto štátu alebo má vykonať trest odňatia slobody uložený jeho orgánmi v súvislosti s trestným činom odlišným od trestného činu, pre ktorý bol vydaný európsky zatýkací rozkaz.

(2) Ak nejde o výsluch osoby, súd v žiadosti adresovanej vykonávajúcemu justičnému orgánu uvedie, na aké úkony je prítomnosť vyžiadanej osoby potrebná; súčasne označí deň alebo časové obdobie, na ktoré je jej prítomnosť potrebné zabezpečiť.

(3) Ak vykonávajúci justičný orgán povolí dočasné odovzdanie osoby, rozhodne sudca, v prípravnom konaní sudca na návrh prokurátora, že táto osoba bude počas dočasného prevzatia na území Slovenskej republiky vo väzbe. Sudca v uznesení uvedie, že väzba sa začína dňom prevzatia tejto osoby na územie Slovenskej republiky.

(4) Ďalšie podmienky dočasného prevzatia dojedná súd priamo s vykonávajúcim justičným orgánom; termín prevzatia aj s útvaram Policajného zboru príslušným na prevzatie osoby.

§ 12**Zásada špeciality a vydanie s výhradou**

(1) Osoba, ktorá bola vydaná do Slovenskej republiky na základe európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného slovenským orgánom, nesmie byť bez súhlasu vykonávajúceho štátu v Slovenskej republike stíhaná, odsúdená alebo podrobená ochrannému opatreniu spojenému s pozbavením osobnej slobody ani nesmie byť inak obmedzená jej osobná sloboda za trestné činy, ktoré spáchala pred vydaním do Slovenskej republiky, na ktoré sa európsky zatýkací rozkaz nevzťahoval (ďalej len „zásada špeciality“).

(2) Vydaná osoba môže byť stíhaná, odsúdená alebo podrobená ochrannému opatreniu alebo môže byť jej osobná sloboda inak obmedzená aj pre trestné činy spáchané pred vydaním, pre ktoré nebola vydaná, ak

- a) osoba po prepustení z väzby alebo výkonu trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia spojeného s obmedzením či pozbavením osobnej slobody sa zdržiava na území Slovenskej republiky viac ako 45 dní napriek tomu, že ho mohla opustiť,
- b) opustí územie Slovenskej republiky a dobrovoľne sa vráti späť alebo je na územie Slovenskej republiky dopravená z tretieho štátu zákonným spôsobom,
- c) za tento ďalší trestný čin nie je možné uložiť trest odňatia slobody alebo ochranného opatrenia obmedzujúceho osobnú slobodu alebo trestné stíhanie nevedie k použitiu opatrenia obmedzujúceho osobnú slobodu,
- d) osobe by mohol byť uložený trest alebo ochranné opatrenie, ktoré nie sú spojené s pozbavením osobnej slobody, najmä peňažný trest alebo opatrenie namiesto tohto trestu, a to aj vtedy, ak by takýto výkon predovšetkým výkonom náhradného trestu odňatia slobody viedol k obmedzeniu osobnej slobody,
- e) osoba výslovne súhlasila s vydaním do Slovenskej republiky a vzdala sa práva na uplatnenie zásady špeciality podľa odseku 1,
- f) osoba po vydaní do Slovenskej republiky vyhlásila, že sa výslovne vzdáva uplatnenia zásady špeciality podľa odseku 1 vo vzťahu k určitým trestným činom spáchaným pred vydaním, alebo
- g) vykonávajúcí štát sa vzdal uplatnenia zásady špeciality podľa rámcového rozhodnutia¹⁾ alebo sa jej vzdal justičný orgán tohto štátu, alebo tento orgán udelil súhlas so stíhaním pre iné trestné činy spáchané pred vydaním alebo na výkon trestu pre takýto trestný čin.

(3) Vyhlásenie podľa odseku 2 písm. f) uskutoční osoba pred súdom do zápisnice v prítomnosti obhajcu po poučení súdom o možnosti vzdať sa uplatnenia zásady špeciality podľa odseku 1 a o dôsledkoch takéhoto postupu. Toto vyhlásenie nemožno vziať späť. Na konanie podľa tohto odseku je príslušný súd, ktorý vydal európsky zatýkací rozkaz. Súd o obsahu vyhlásenia informuje vykonávajúcí justičný orgán.

(4) Ak má byť osoba stíhaná pre trestný čin spáchaný pred vydaním, ktorý nebol predmetom pôvodného európskeho zatýkacieho rozkazu, alebo sa má voči nej vykonať trest odňatia slobody, alebo ochranné opatrenie, ktoré jej boli uložené súdom Slovenskej republiky pred jej vydaním, a nebol predmetom pôvodného európskeho zatýkacieho rozkazu, na podanie žiadosti o dodatočný súhlas s trestným stíhaním alebo výkonom trestu alebo ochranného opatrenia sa použijú primerane odseky 1 až 3 a § 10.

(5) Za dodatočný súhlas podľa odseku 2 písm. g) sa považuje aj žiadosť vykonávajúceho štátu o prevzatie trestného stíhania vydanej osoby pre trestné činy spáchané na jeho území pred vydaním osoby. To isté sa vzťahuje aj na trestné oznámenie podané vykonávajúcim štátom.

(6) Ak vykonávajúci štát vydal osobu s výhradou, výhrade sa musí vyhovieť.

§ 13

Informovanie ministerstva spravodlivosti o prieťahoch

Súd informuje neodkladne ministerstvo spravodlivosti o prípadoch, v ktorých nebolo rozhodnuté o výkone jeho európskeho zatýkacieho rozkazu v inom členskom štáte do 60 dní od zadržania vyžiadanej osoby alebo doručenia európskeho zatýkacieho rozkazu, a ak bola lehota predĺžená, do 90 dní.

TRETIA ČASŤ

POSTUP SLOVENSKÝCH ORGÁNOV AKO VYKONÁVAJÚCICH JUSTIČNÝCH ORGÁNOV

§ 14

Odmietnutie vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu

(1) Vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu justičného orgánu štátu pôvodu sa odmietne, ak

- a) na trestný čin, pre ktorý bol vydaný európsky zatýkací rozkaz, sa vzťahuje amnestia, ktorá bola udelená v Slovenskej republike, ak slovenský právny poriadok upravuje právomoc slovenských orgánov na trestné stíhanie tohto trestného činu,
- b) bola vykonávajúcemu justičnému orgánu predložená informácia, že vyžiadaná osoba bola právoplatne odsúdená členským štátom alebo tretím štátom za rovnaký skutok za predpokladu, že uložený trest vykonala, vykonáva alebo takýto trest podľa právneho poriadku členského štátu alebo tretieho štátu, v ktorom bol vynesenej rozsudok, už nie je možné vykonať, alebo bola pre takýto skutok právoplatne oslobodená rozhodnutím justičného orgánu členského štátu alebo tretieho štátu,
- c) vyžiadaná osoba nie je podľa právneho poriadku Slovenskej republiky z dôvodu jej veku trestne zodpovedná za konanie, pre ktoré bol vydaný európsky zatýkací rozkaz,
- d) skutok, pre ktorý bol vydaný európsky zatýkací rozkaz, nie je trestným činom podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, ak nejde o konanie podľa § 4 ods. 8; v prípade daní, poplatkov, ciel alebo meny nie je možné odmietnuť výkon európskeho zatýkacieho rozkazu iba preto, že právny poriadok Slovenskej republiky neupravuje rovnaký druh daní alebo ciel alebo neobsahuje rovnaké ustanovenia týkajúce sa daní, poplatkov, ciel alebo meny ako právny poriadok štátu pôvodu,
- e) vyžiadaná osoba je trestne stíhaná v Slovenskej republike pre ten istý skutok, pre ktorý bol vydaný európsky zatýkací rozkaz,
- f) slovenské orgány rozhodli o tom, že pre skutok, pre ktorý bol vydaný zatýkací rozkaz, sa nezačne trestné stíhanie alebo sa v začatom trestnom stíhaní nebude pokračovať, alebo bolo v členskom štáte vydané právoplatné rozhodnutie pre ten istý skutok, ktoré bráni ďalšiemu konaniu; vykonaniu európskeho zatýkacieho rozkazu však nebráni, ak vzhľadom na osobitné okolnosti prípadu je potrebné uprednostniť uskutočnenie trestného konania v štáte pôvodu, predovšetkým z dôvodov zistenia pravdy a vykonania spravodlivého procesu, ochrany oprávneného záujmu poškodených osôb, vymerania trestu alebo jeho výkonu, alebo ak bolo konanie ukončené z dôvodu nedostatku dôkazov alebo z dôvodu chýbajúceho podania, alebo chýbajúceho splnomocnenia poškodeného,
- g) vykonávajúci justičný orgán zistil, že trestné stíhanie alebo výkon trestu vyžiadanej osoby sú premlčané podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, a na stíhanie takéhoto trestného činu je daná právomoc slovenských orgánov podľa právneho poriadku Slovenskej republiky,

- h) európsky zatýkací rozkaz sa týka skutkov, ktoré sa podľa právneho poriadku Slovenskej republiky považujú za spáchané čiastočne alebo v celom rozsahu na území Slovenskej republiky, na palube slovenskej lode alebo slovenského lietadla; vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu je v tomto prípade neprípustné aj vtedy, ak skutok nie je kvalifikovaný ako trestný čin podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, alebo
- i) európsky zatýkací rozkaz sa týka skutkov, ktoré boli spáchané mimo územia štátu pôvodu, a právny poriadok Slovenskej republiky neumožňuje trestné stíhanie pre rovnaké skutky, ak boli spáchané mimo územia Slovenskej republiky.

(2) Súd, ktorý rozhoduje o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu, môže jeho vykonanie podmieniť tým, že štát pôvodu poskytne dostatočné záruky, že vyžiadaná osoba môže podľa jeho právneho poriadku a vzhľadom na okolnosti prípadu požiadať v tomto štáte o obnovu konania, ak v konaní, ktorému predchádzalo rozhodnutie o uložení trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia, nebola vyžiadaná osoba predvolaná osobne alebo inak informovaná o dátume a mieste konania, alebo riadne zastúpená obhajcom.

(3) Ak štát pôvodu neposkytne dostatočné záruky podľa odseku 2, môže súd, ktorý rozhoduje o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu, rozhodnúť, že sa tento rozkaz nevykoná.

(4) Skutočnosť, že je vyžiadaná osoba občanom Slovenskej republiky, nie je dôvodom pre odmietnutie vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu. Rovnako sa postupuje aj vo vzťahu k vyžiadanej osobe, na ktorú sa podľa medzinárodného práva vzťahuje rovnaké zaobchádzanie ako na občana Slovenskej republiky.

§ 15

Zadržanie

Príslušníci Policajného zboru zadržia osobu, na ktorú bol vydaný európsky zatýkací rozkaz a ktorej prítomnosť bola zistená na území Slovenskej republiky. O zadržaní osoby informujú neodkladne prokurátora príslušného na vykonanie predbežného vyšetrovania. Ak prokurátor do 48 hodín od zadržania neprepustí zadržanú osobu, podá v tejto lehote súdu návrh na jej vzatie do väzby.

§ 16

Príslušnosť

(1) Na začatie konania o európskom zatýkacom rozkaze justičného orgánu štátu pôvodu je príslušná krajská prokuratúra, v ktorej obvode bola vyžiadaná osoba zadržaná; o začatí konania informuje ministerstvo spravodlivosti, ktorému zároveň zašle aj kópiu európskeho zatýkacieho rozkazu.

(2) Prokurátor vykonávajúci predbežné vyšetrovanie neodkladne informuje justičný orgán štátu pôvodu o zadržaní vyžiadanej osoby na území Slovenskej republiky v jazyku podľa § 7.

§ 17

Väzba

(1) Predseda senátu krajského súdu rozhodne do 48 hodín od dodania zadržanej osoby o návrhu prokurátora na jej vzatie do väzby. Ak súd postupuje podľa § 4 ods. 8, predseda senátu zadržanú osobu vezme do väzby; dôvodmi väzby podľa osobitného zákona⁶⁾ pritom nie je viazaný. Ak súd nepostupuje podľa § 4 ods. 8, predseda senátu zadržanú osobu vezme do väzby, ak sú konkrétne skutočnosti, ktoré odôvodňujú obavu, že zadržaná osoba ujde alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhla trestnému stíhaniu alebo výkonu trestu alebo ochranného opatrenia.

(2) Na konanie podľa odseku 1 je príslušný krajský súd, v ktorého obvode bola osoba zadržaná.

(3) Ak vyžiadaná osoba súhlasí s vydaním alebo ak bolo rozhodnuté, že európsky zatýkací rozkaz sa vykoná, vezme krajský súd túto osobu do väzby, ak tak už neurobil predseda senátu podľa odseku 1.

(4) Predseda senátu krajského súdu nariadi príkazom prepustenie osoby z väzby dňom, keď dôjde k vydaniu osoby orgánom štátu pôvodu, alebo ak

- a) najneskôr do 40 dní od zadržania osoby nebol vykonávajúcemu justičnému orgánu predložený originál európskeho zatýkacieho rozkazu s prekladom do slovenského jazyka, ak sa tento vyžaduje; na návrh prokurátora môže osobu prepustiť z väzby aj vtedy, ak nebol vykonávajúcemu justičnému orgánu zaslaný európsky zatýkací rozkaz s prekladom do slovenského jazyka, ak sa vyžaduje, do 18 dní od zadržania osoby,
- b) justičný orgán štátu pôvodu zrušil európsky zatýkací rozkaz alebo ho odvolal vo vzťahu k Slovenskej republike,
- c) krajský súd rozhodol, že európsky zatýkací rozkaz sa nevykoná,
- d) orgány štátu pôvodu vyžiadanú osobu neprevezmú do 10 dní od právoplatnosti rozhodnutia prokurátora alebo súdu o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu alebo rozhodnutia ministra spravodlivosti podľa § 26, alebo ak nastali okolnosti, ktoré nemôžu štát pôvodu a vykonávajúci štát ovplyvniť, neprevezmú takúto osobu do 10 dní od nového dohodnutého dátumu realizácie vydania; to neplatí, ak zo závažných humanitárnych dôvodov, najmä v prípade ohrozenia zdravia alebo života vyžadanej osoby, bolo vydanie dočasne odložené; v takom prípade dôjde k prepusteniu z väzby najneskôr desiatym dňom od dohodnutia nového dohodnutého dátumu realizácie vydania, alebo
- e) inak zanikli dôvody väzby alebo realizácie vydania.

(5) Prepustenie osoby z väzby nevyklučuje opakované vzatie do väzby.

(6) Proti rozhodnutiu o väzbe podľa odsekov 1 a 4 je prípustná sťažnosť, ktorá nemá odkladný účinok.

Predbežné vyšetrovanie

§ 18

(1) Prokurátor krajskej prokuratúry podľa § 16 ods. 1 vykoná predbežné vyšetrovanie. Účelom predbežného vyšetrovania je zistiť, či sú dané podmienky na vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu.

(2) Ak informácie poskytnuté justičným orgánom štátu pôvodu v európskom zatýkacom rozkaze nie sú dostatočné pre rozhodnutie o jeho vykonaní, najmä ak európsky zatýkací rozkaz neobsahuje všetky náležitosti uvedené v prílohe č. 1, alebo je zjavné, že ho zjavne vydal orgán, ktorý nebol príslušný na jeho vydanie, alebo že právne hodnotenie skutku ako trestného činu podliehajúceho vydaniu alebo nepodliehajúceho preskúmaniu obojstrannej trestnosti je zjavne nesprávne, požiada prokurátor vykonávajúci predbežné vyšetrovanie neodkladne justičný orgán štátu pôvodu o dodatočné informácie. Zároveň môže určiť primeranú lehotu na zaslanie dodatočných informácií.

(3) Prokurátor vyžiadanú osobu vypočuje a oboznámi ju s obsahom európskeho zatýkacieho rozkazu a doručí jej kópiu európskeho zatýkacieho rozkazu. Súčasne ju poučí o rozsahu, v ktorom sa voči nej uplatní zásada špeciality v prípade rozhodnutia o tom, že sa európsky zatýkací rozkaz vykoná.

(4) Prokurátor vykonávajúci predbežné vyšetrovanie vráti európsky zatýkací rozkaz štátu pôvodu bez rozhodnutia o vykonaní, ak

- a) vyžiadaná osoba zomrela alebo bola vyhlásená za mŕtvu,
- b) vyžiadanú osobu nemožno zadržať,
- c) nebolo zistené miesto pobytu na území Slovenskej republiky alebo sa na mieste pobytu dlhodobo nezdržiava a miesto jej pobytu nemožno zistiť,
- d) štát pôvodu neposkytol dostatočné informácie pre rozhodnutie o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu ani po postupe podľa odseku 2,
- e) európsky zatýkací rozkaz bol slovenskému orgánu doručený po odovzdaní osoby na výkon trestu odňatia slobody do iného členského štátu alebo do tretieho štátu alebo po rozhodnutí o povolení vydania osoby do tretieho štátu, alebo
- f) členský štát alebo tretí štát, ktorý vydal osobu do Slovenskej republiky, neudelil súhlas s ďalším vydaním.

§ 19

(1) V konaní o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu musí mať vyžiadaná osoba obhajcu.

(2) Vyžiadaná osoba má pri úkonoch súvisiacich s rozhodovaním o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu právo na tlmočníka a prekladateľa.⁷⁾

(3) Ak bola vyžiadaná osoba vzatá do väzby, na styk s obhajcom a advokátom, na korešpondenciu a návštevy vo väzbe sa použije osobitný predpis o výkone väzby.⁸⁾

§ 20

Výkon európskeho zatýkacieho rozkazu so súhlasom vyžiadanej osoby

(1) O možnosti vydania do členského štátu bez predloženia veci na rozhodnutie súdu za predpokladu súhlasu vyžiadanej osoby s jej vydaním do členského štátu, ako aj o dôsledkoch takéhoto súhlasu poučí prokurátor vyžiadanú osobu v rámci predbežného vyšetrovania. Zároveň túto osobu poučí o tom, že udelený súhlas nemožno odvolať.

(2) Ak vyžiadaná osoba súhlasí s vydaním do členského štátu, poučí ju prokurátor aj o možnosti vzdať sa uplatnenia zásady špeciality, ak by sa inak táto zásada vo vzťahu k štátu pôvodu uplatnila.

(3) Ak vyžiadaná osoba súhlasí s vydaním do členského štátu, spíše s ňou prokurátor v prítomnosti jej obhajcu a tlmočníka zápisnicu, v ktorej sa zaznamená jej súhlas s vydaním, ako aj jej vyjadrenie o tom, či sa vzdáva alebo nevzdáva uplatnenia zásady špeciality a v akom rozsahu.

(4) Ak vyžiadaná osoba súhlasí s vydaním do členského štátu a nie je dôvod na postup podľa odseku 5, prokurátor po skončení predbežného vyšetrovania rozhodne uznesením, že sa európsky zatýkací rozkaz justičného orgánu štátu pôvodu vykoná. Prokurátor v uznesení okrem uvedenia údajov o osobe označí európsky zatýkací rozkaz, na základe ktorého je osoba vydávaná, údaje o zabezpečení práva obhajoby, o súhlase osoby s vydaním a v akom rozsahu sa táto osoba vzdala uplatnenia zásady špeciality. Ak nastal dôvod na postup podľa § 27, rozhodne prokurátor v uznesení aj o odložení realizácie vydania.

(5) Ak prokurátor zistí, že existuje niektorý z dôvodov odmietnutia vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu podľa § 14 ods. 1 písm. a) až c), napriek súhlasu vyžiadanej osoby predloží vec na rozhodnutie súdu podľa § 21; ak ide o dôvod podľa § 14 ods. 1 písm. b), len vtedy, ak rozsudok vydal členský štát.

(6) Uznesenie o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu, o dôvodoch, ktoré bránia realizácii vydania, a o odložení realizácie vydania doručí príslušný prokurátor vyžiadanej osobe, Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky a justičnému orgánu štátu pôvodu. Zároveň zašle rovnopis takéhoto uznesenia neodkladne Interpolu na účely dohodnutia termínu realizácie vydania a ministerstvu spravodlivosti. Preklad rozhodnutia sa nevyhotovuje. Prokurátor však vyhotoví preklad oznámenia o svojom rozhodnutí v jazyku podľa § 7 o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu alebo o dôvodoch iného postupu.

(7) Proti rozhodnutiu prokurátora o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu nie je prípustný opravný prostriedok.

(8) Ustanovenia odsekov 1 až 6 sa nepoužijú, ak prokurátor v priebehu predbežného vyšetrovania zistí, že o vydanie vyžiadanej osoby požiadal aj iný štát. V takom prípade prokurátor po ukončení predbežného vyšetrovania predloží vec súdu na rozhodnutie podľa § 21.

§ 21

Rozhodnutie súdu o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu

(1) Po skončení predbežného vyšetrovania rozhodne súd na návrh prokurátora o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu, ak vyžiadaná osoba nesúhlasila s vydaním, alebo v prípadoch podľa § 20 ods. 5 alebo 8. O svojom rozhodnutí súd neodkladne informuje justičný orgán štátu pôvodu v jazyku podľa § 7. Ak súd pre rozhodnutie považuje za nevyhnutné získanie dodatočných informácií, požiada prokuratúru o doplnenie návrhu.

(2) Na konanie podľa odseku 1 je príslušný krajský súd, ktorý rozhodoval o väzbe; ak sa o väzbe nekonalo, krajský súd, v ktorého obvode sa vyžiadaná osoba zdržuje alebo v ktorého obvode je krajská prokuratúra, ktorej prokurátor vykonával predbežné vyšetrovanie.

(3) O tom, či sa vykoná európsky zatýkací rozkaz, rozhoduje súd uznesením na neverejnom zasadnutí. Pred rozhodnutím umožní vyžiadanej osobe a jej obhajcovi vyjadriť sa písomne k európskemu zatýkaciemu rozkazu. Ak v tomto vyjadrení vyžiadaná osoba alebo jej obhajca o to požiada alebo to považuje súd za potrebné, alebo ak o to požiada justičný orgán štátu pôvodu, o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu rozhodne súd na verejnom zasadnutí.

(4) Ak sa v konaní preukáže, že existuje dôvod odmietnutia vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu podľa § 14, súd rozhodne, že európsky zatýkací rozkaz sa nevykoná.

(5) Rozhodnutie podľa odsekov 3 a 4 súd doručí prokurátorovi a vyžiadanej osobe. Zároveň ho zašle ministerstvu spravodlivosti a justičnému orgánu štátu pôvodu; justičnému orgánu štátu pôvodu sa rozhodnutie zasiela bez prekladu, ale s oznámením obsahu rozhodnutia v jazyku podľa § 7. Rozhodnutie podľa odseku 3 oznámi súd Interpolu na účel dojednania termínu a realizácie odovzdania osoby.

(6) Proti rozhodnutiu krajského súdu, ktorým rozhodol o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu, je prípustná sťažnosť prokurátora a vyžiadanej osoby len pre niektorý z dôvodov odmietnutia vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu podľa § 14; sťažnosť má odkladný účinok.

(7) O sťažnosti rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí. Najvyšší súd Slovenskej republiky po doplnení konania, ak je potrebné, sám rozhodne, či sa európsky zatýkací rozkaz vykoná alebo nevykoná.

§ 22 Lehoty

(1) Ak vyžiadaná osoba súhlasí s vykonaním európskeho zatýkacieho rozkazu, prokurátor rozhodne o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu do desiatich dní odo dňa súhlasu osoby.

(2) V ostatných prípadoch sa rozhodne o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu do 60 dní od zadržania.

(3) Ak lehoty uvedené v odsekoch 1 a 2 nie je v odôvodnených prípadoch možné dodržať, predĺžia sa o ďalších 30 dní. O tejto skutočnosti neodkladne informuje prokurátor a v prípade podľa odseku 2 príslušný sudca justičný orgán štátu pôvodu. Ak ani v takto predĺžených lehotách nie je možné rozhodnúť o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu, oznámi vykonávajúci justičný orgán dôvody, pre ktoré nemohol rozhodnúť, ministerstvu spravodlivosti, ktoré to oznámi Eurojustu.⁹⁾

(4) Odovzdanie osoby orgánom štátu pôvodu sa musí zrealizovať najneskôr do 10 dní od právoplatnosti rozhodnutia o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu.

(5) Ustanovenie odseku 4 sa nepoužije z dôvodov uvedených v § 26, alebo ak nastali okolnosti, pre ktoré vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu nemožno realizovať a ktoré nemôže ovplyvniť štát pôvodu ani Slovenská republika, alebo ak je realizáciu odovzdania nevyhnutné odložiť z vážnych humanitárnych dôvodov, najmä z dôvodu ohrozenia zdravia alebo života vyžadanej osoby. V týchto prípadoch sa musí osoba odovzdať najneskôr do 10 dní od nového dohodnutého termínu odovzdania.

(6) Právoplatné rozhodnutie o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu sa nevykoná, ak minister spravodlivosti podľa § 26 rozhodol, že vyžiadaná osoba sa odovzdá inému členskému štátu alebo vydá tretiemu štátu.

(7) Ak z určitého dôvodu nie je možné vykonať európsky zatýkací rozkaz, predloží prokurátor vykonávajúci predbežné vyšetrovanie alebo súd rozhodujúci o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu ministerstvu spravodlivosti neodkladne všetky písomnosti potrebné na zabezpečenie súhlasu tretieho štátu s vydaním. Lehoty podľa tohto ustanovenia začínajú plynúť dňom, keď odpadli prekážky odovzdania osoby štátu pôvodu.

(8) Lehoty podľa odsekov 1 až 6 neplynú, ak

- a) štát pôvodu nezaslal európsky zatýkací rozkaz s prekladom do slovenského jazyka, ak sa to vyžaduje,
- b) vykonávajúci justičný orgán požiadal o zaslanie dodatočných informácií alebo o doplnenie európskeho zatýkacieho rozkazu, ktoré je nevyhnutné na rozhodnutie o jeho vykonaní,
- c) sa koná o odňatí výsad alebo imunit.

(9) Lehoty podľa odseku 8 začnú plynúť, ak odpadnú dôvody, pre ktoré ich plynutie spočívalo.

§ 23 Výsluch a dočasné odovzdanie vyžadanej osoby

(1) Na žiadosť justičného orgánu štátu pôvodu vykonávajúci justičný orgán vyžiadanú osobu vypočuje alebo dočasne odovzdá v súlade s podmienkami stanovenými dohodou s týmto orgánom do štátu pôvodu.

(2) Ak vykonávajúci justičný orgán umožní výsluch, zároveň na žiadosť umožní prítomnosť zástupcov tohto orgánu alebo iného justičného orgánu štátu pôvodu na výsluchu. Zástupca tohto orgánu môže klásť vyžiadanej osobe otázky prostredníctvom prokurátora alebo sudcu.

(3) Ak je vhodnejšie dočasne odovzdať osobu, povolí súd na žiadosť justičného orgánu štátu pôvodu dočasné odovzdanie osoby, pričom určí, že osobu je počas dočasného odovzdania nutné držať vo väzbe. Ak justičný orgán štátu pôvodu neuvedie čas, na ktorý dočasné odovzdanie žiada, úkony, ktoré chce vykonať, požiada vykonávajúci justičný orgán o doplnenie žiadosti. Môže pritom stanoviť primeranú lehotu na doplnenie týchto skutočností. Súhlas s dočasným odovzdaním môže udeliť iba vtedy, ak to nemá vplyv na účasť osoby na výsluchu súvisiacom s konaním o odovzdanie.

§ 24

Výsady a imunity

Ak je na odňatie výsady alebo imunity príslušný orgán Slovenskej republiky, požiada krajský prokurátor o to, aby tento orgán vyžiadanej osobe výsadu alebo imunitu odňal. Ak je na odňatie výsady alebo imunity príslušný orgán iného členského štátu alebo tretieho štátu, medzinárodnej organizácie alebo Európskej únie, informuje prokurátor vykonávajúci predbežné vyšetrovanie o tejto skutočnosti justičný orgán štátu pôvodu.

§ 25

Rozhodovanie v prípade viacerých európskych zatýkacích rozkazov

(1) Ak vo vzťahu k tej istej osobe vydali európsky zatýkací rozkaz dva alebo viaceré členské štáty, nie je možný postup podľa § 20. Po skončení predbežného vyšetrovania o každom z európskych zatýkacích rozkazov rozhodne príslušný krajský súd o výkone každého z nich osobitne. Súčasne rozhodne, do ktorého zo štátov pôvodu bude osoba odovzdaná. Súd pritom zohľadní všetky okolnosti, najmä závažnosť činu, miesto spáchania činu, dátum a účel vydania európskeho zatýkacieho rozkazu. Pred vydaním rozhodnutia môže požiadať o vyjadrenie Eurojust.⁹⁾

(2) Zároveň s rozhodnutím podľa odseku 1 súd rozhodne o udelení súhlasu s ďalším odovzdaním do iného členského štátu pôvodu, ak podľa odseku 1 rozhodol o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu z tohto štátu a ak sa vyžiadaná osoba vydáva s uplatnením zásady špeciality.

(3) Tieto rozhodnutia súd zašle všetkým členským štátom, o ktorých európskych zatýkacích rozkazoch rozhodoval.

(4) Lehoty uvedené v § 22 začínajú plynúť doručením posledného európskeho zatýkacieho rozkazu.

§ 26

Rozhodovanie v prípade stretu európskeho zatýkacieho rozkazu členského štátu a žiadosti o vydanie tretieho štátu alebo iného členského štátu

(1) Ak bol vo vzťahu k tej istej osobe doručený slovenským orgánom európsky zatýkací rozkaz a žiadosť o vydanie tretieho štátu alebo iného členského štátu, nie je možný postup podľa § 20.

(2) O strete európskeho zatýkacieho rozkazu členského štátu a žiadosti o vydanie tretieho štátu alebo iného členského štátu týkajúcej sa tej istej osoby rozhoduje minister spravodlivosti po právoplatnosti rozhodnutia krajského súdu o tom, že sa vykoná európsky zatýkací rozkaz a že vydanie do tretieho štátu alebo iného členského štátu je prípustné.

(3) Vykonávajúci justičný orgán informuje ministerstvo spravodlivosti, len čo sa dozvie, že nastali takéto okolnosti. Súd predloží vec ministerstvu spravodlivosti po právoplatnosti svojich rozhodnutí podľa odseku 2.

(4) Minister spravodlivosti pri rozhodovaní o tom, či sa vyhovie žiadosti o vydanie z tretieho štátu alebo iného členského štátu alebo sa vykoná európsky zatýkací rozkaz členského štátu, zväži najmä závažnosť spáchaného trestného činu, zohľadní dátum vydania európskeho zatýkacieho rozkazu a žiadosti o vydanie, ako aj účel vydania európskeho zatýkacieho rozkazu alebo žiadosti o vydanie.

(5) Minister spravodlivosti svoje rozhodnutie zašle vykonávajúcemu justičnému orgánu. Kópiu svojho rozhodnutia zašle Interpolu na dohodnutie termínu a zabezpečenie realizácie odovzdania osoby.

§ 27

Odklad vydania

Súd alebo prokuratúra, ktoré rozhodovali o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu, môžu rozhodnúť o odklade jeho realizácie, ak sa voči osobe vedie na území Slovenskej republiky trestné stíhanie alebo osoba vykonáva alebo má vykonať trest odňatia slobody pre iný trestný čin ako ten, ktorý bol uvedený v európskom zatýkacom rozkaze. V prípadoch uvedených v § 26 rozhodne o odklade minister spravodlivosti. Vo svojom rozhodnutí uvedie, dokedy sa realizácia odkladá.

§ 28

Ďalšie vydanie zo Slovenskej republiky

Závazky Slovenskej republiky vyplývajúce z medzinárodných zmlúv s tretími štátmi, ak jej bola vyžiadaná osoba vydaná z tretieho štátu s uplatnením zásady špeciality, nie sú týmto zákonom dotknuté.

ŠTVRTÁ ČASŤ

SPOLOČNÉ A PRECHODNÉ USTANOVENIA

§ 29

Týmto zákonom sa preberajú právne akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie uvedené v prílohe č. 2.

§ 30

Ak členský štát požiadal o vydanie osoby pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, slovenské orgány postupujú podľa doterajších predpisov.

§ 31

Slovenský orgán vydá európsky zatýkací rozkaz aj pre skutok spáchaný pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

Čl. II

Zákon č. 140/1961 Zb. Trestný zákon v znení zákona č. 120/1962 Zb., zákona č. 53/1963 Zb., zákona č. 184/1964 Zb., zákona č. 56/1965 Zb., zákona č. 81/1966 Zb., zákona č. 148/1969 Zb., zákona č. 45/1973 Zb., zákona č. 43/1980 Zb., zákonného opatrenia č. 10/1989 Zb., zákona č. 159/1989 Zb., zákona č. 47/1990 Zb., zákona č. 84/1990 Zb., zákona č. 175/1990 Zb., zákona č.

457/1990 Zb., zákona č. 545/1990 Zb., zákona č. 490/1991 Zb., zákona č. 557/1991 Zb., zákona č. 60/1992 Zb., nálezu Ústavného súdu Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky zo 4. septembra 1992 uverejneného v čiastke 93/1992 Zb., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 177/1993 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 248/1994 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 102/1995 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 100/1996 Z. z., zákona č. 13/1998 Z. z., zákona č. 129/1998 Z. z., zákona č. 10/1999 Z. z., zákona č. 183/1999 Z. z., zákona č. 399/2000 Z. z., zákona č. 253/2001 Z. z., zákona č. 485/2001 Z. z., zákona č. 237/2002 Z. z., zákona č. 421/2002 Z. z., zákona č. 448/2002 Z. z., zákona č. 553/2002 Z. z. a zákona č. 457/2003 Z. z. sa mení a dopĺňa takto:

1. V § 15a ods. 1 sa slovo „zákona“ nahrádza slovami „všeobecne záväzných právnych predpisov“ a slovo „zákonu“ slovami „všeobecne záväznému právnemu predpisu“.
2. Doterajší text § 15b sa označuje ako odsek 1 a dopĺňa sa odsekom 2, ktorý znie:

„(2) Ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak zo znenia skutkovej podstaty trestného činu vyplýva, že čin má byť trestný aj vtedy, keď bol daný súhlas poškodeného podľa odseku 1.“.
3. V § 21 ods. 1 sa na konci dopĺňajú slová „alebo ak tak ustanovuje osobitný zákon“.
4. V § 39 ods. 3 sa vypúšťa druhá veta.
5. V § 39 sa vypúšťa odsek 4.
6. V § 39a sa vypúšťa odsek 4.
7. V § 55 ods. 1 sa slová „Súd môže uložiť“ nahrádzajú slovami „Súd uloží“.
8. V § 55 odsek 6 znie:

„(6) Vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát, ak súd nerozhodne inak, na základe vyhlásenej medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná.“.
9. § 55 sa dopĺňa odsekom 8, ktorý znie:

„(8) Ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak

 - a) poškodenému vznikol z činu nárok na náhradu škody, ktorého uspokojenie by bolo znemožnené prepadnutím veci,
 - b) hodnota veci je v zjavnom nepomere k miere závažnosti činu alebo
 - c) súd upustil od potrestania páchatela.“.
10. V § 57 sa za slová „občanom Slovenskej republiky“ vkladá čiarka a slová „občanom iného členského štátu Európskej únie alebo občanom iného zmluvného štátu Dohody o Európskom hospodárskom priestore“.
11. V § 73 ods. 1 sa slová „môže súd uložiť“ nahrádzajú slovami „súd uloží“.
12. V § 73 odsek 2 znie:

„(2) Vlastníkom zhabanej veci sa stáva štát, ak súd nerozhodne inak na základe vyhlásenej medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná.“.
13. § 73 sa dopĺňa odsekom 3, ktorý znie:

„(3) Ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak

 - a) poškodenému vznikol z činu nárok na náhradu škody, ktorého uspokojenie by bolo znemožnené zhabaním veci, alebo
 - b) hodnota veci je v zjavnom nepomere k miere závažnosti činu.“.
14. V § 89 ods. 9 v poslednej vete sa za slová „iného štátu“ vkladá čiarka a slová „orgánu Európskej únie alebo orgánu vytvoreného spoločne členskými štátmi Európskej únie“ a slová „vysielajúceho štátu“ sa nahrádzajú slovami „takého štátu alebo orgánu“.

15. V § 89 odsek 27 znie:

„(27) Zločineckou skupinou sa rozumie štruktúrovaná skupina najmenej troch osôb, ktorá existuje počas určitého časového obdobia a koná koordinovane s cieľom spáchať jeden trestný čin alebo viac trestných činov, za ktoré je možné uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej päť rokov, alebo niektorého z trestných činov podľa § 160 až 162 na účel

- a) priameho alebo nepriameho získania finančnej výhody alebo inej materiálnej výhody,
- b) preniknutia do orgánu verejnej moci s cieľom získať nad ním kontrolu alebo uplatniť svoj vplyv, aby sa zakryla alebo legalizovala ich trestná činnosť alebo príjmy z nej, alebo
- c) preniknutia do orgánu podnikateľského alebo nepodnikateľského subjektu s cieľom získať nad ním kontrolu alebo uplatniť svoj vplyv, aby sa zakryla alebo legalizovala ich trestná činnosť alebo príjmy z nej.“.

16. V § 94 ods. 1 sa za slová „zdravie ľudí“ vkladá čiarka a slová „ich osobnú slobodu“ a za slová „alebo majetok“ sa vkladajú slová „alebo neoprávnene vyrobí, získa, vlastní, drží, prepravuje, dodáva alebo inak používa výbušné, jadrové, biologické alebo chemické zbrane, alebo uskutočňuje nedovolený výskum a vývoj takých zbraní alebo zbraní zakázaných zákonom alebo medzinárodnou zmluvou“.

17. V § 169a ods. 1 sa slová „na šesť mesiacov až tri roky“ nahrádzajú slovami „na jeden rok až päť rokov“.

18. Za § 169b sa vkladá § 170, ktorý znie:

„§ 170 Marenie spravodlivosti

(1) Kto v trestnom konaní

- a) predloží dôkaz, o ktorom vie, že je sfaľovaný alebo pozmenený, s cieľom použiť ho ako pravý,
- b) falšuje, pozmení alebo marí dôkaz alebo bráni v získaní dôkazu,
- c) marí alebo bráni prítomnosti alebo výpovedi strany trestného konania, svedka, znalca, tlmočníka alebo prekladateľa, alebo
- d) použije násilie, hrozbu násillia alebo hrozbu inej ťažkej ujmy alebo sľúbi, ponúkne alebo poskytne neoprávnenú výhodu, aby pôsobil na stranu trestného konania, svedka, znalca, tlmočníka, prekladateľa alebo na orgán činný v trestnom konaní, potresce sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov.

(2) Odňatím slobody na tri roky až osem rokov sa páchatel potresce, ak čin uvedený v odseku 1 spácha

- a) v úmysle sebe alebo inému zadovážiť značný prospech alebo spôsobiť značnú škodu alebo iný závažný následok,
- b) v úmysle zmaříť alebo sťažíť inému uplatnenie jeho základných práv a slobôd, alebo
- c) z pomsty, z dôvodu národnostnej, rasovej alebo etnickej nenávisťi, pre politické presvedčenie alebo vyznanie iného, alebo preto, že je bez vyznania, alebo z inej zavrhnutiahodnej pohnútky.“.

19. V § 171 ods. 1 sa slová „šesť mesiacov“ nahrádzajú slovami „dva roky“, v písmene e) sa na konci vypúšťa slovo „alebo“ a za písmeno e) sa vkladá nové písmeno f), ktoré znie:

„f) bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody v lehote určenej súdom, alebo“.

Doterajšie písmeno f) sa označuje ako písmeno g).

20. § 171a vrátane nadpisu nad paragrafom znie:

„Nedovolené prekročenie štátnej hranice a prevádzачstvo:

§ 171a

(1) Kto v úmysle získať pre seba alebo iného priamo či nepriamo finančnú výhodu alebo inú materiálnu výhodu pre osobu, ktorá nie je štátnym občanom Slovenskej republiky alebo osobou s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky,

- a) organizuje nedovolené prekročenie štátnej hranice Slovenskej republiky alebo prechod cez jej územie, alebo také konanie umožní, alebo v ňom pomáha,
 - b) na účel podľa písmena a) vyrobí, zaobstará, poskytne alebo drží falošný cestovný doklad alebo falošný doklad totožnosti, alebo
 - c) umožní alebo pomáha zotrvať alebo zamestnať sa nedovolené na území Slovenskej republiky,
- potresce sa odňatím slobody na dva roky až osem rokov.

(2) Odňatím slobody na päť rokov až desať rokov sa páchatel' potresce, ak spácha čin uvedený v odseku 1

- a) ako člen organizovanej skupiny,
- b) v úmysle zakryť alebo uľahčiť spáchanie iného trestného činu alebo
- c) spôsobom, ktorý môže ohroziť život alebo zdravie prevádzaných osôb, alebo znamená neľudské či ponižujúce zaobchádzanie s nimi alebo ich zneužívanie.

(3) Rovnako ako v odseku 2 sa páchatel' potresce, ak získa činom uvedeným v odseku 1 pre seba alebo pre iného väčší prospech.

(4) Odňatím slobody na osem rokov až dvanásť rokov sa páchatel' potresce, ak činom uvedeným v odseku 1

- a) spôsobí ťažkú ujmu na zdraví alebo smrť alebo
- b) získa pre seba alebo iného značný prospech.

(5) Rovnako ako v odseku 4 sa páchatel' potresce, ak spácha čin uvedený v odseku 1 ako člen zločineckej skupiny.

(6) Odňatím slobody na desať rokov až pätnásť rokov sa páchatel' potresce, ak činom uvedeným v odseku 1 spôsobí smrť viacerých osôb.“.

21. V § 171b ods. 1 sa slová „jeden rok až päť rokov“ nahrádzajú slovami „dva roky až osem rokov“.

22. V § 177 sa slová „Národnej rady Slovenskej republiky alebo orgánov miestnej samosprávy“ nahrádzajú slovami „Národnej rady Slovenskej republiky, Európskeho parlamentu alebo orgánov územnej samosprávy“.

23. Za § 184 sa vkladá § 184a, ktorý vrátane nadpisu nad paragrafom znie:

„Nedovolené ozbrojovanie a obchodovanie so zbraňami

§ 184a

(1) Kto sebe alebo inému vyrobí, dovezie, vyvezie, prevezie, prepraví, zadováži alebo drží strelnú zbraň, jej súčasť alebo komponent, alebo strelivo bez povolenia alebo bez označenia zbrane určeného na jej identifikáciu podľa medzinárodnej zmluvy, ktorou je

Slovenská republika viazaná, alebo takú činnosť sprostredkuje, potresce sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov alebo peňažným trestom.

(2) Rovnako ako v odseku 1 sa páchatel potresce, ak na strelnej zbrani sfalšuje, nedovolené zahradí, odstráni alebo inak pozmení označenie určené na jej identifikáciu a sledovanie podľa medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná.

(3) Odňatím slobody na dva roky až osem rokov sa páchatel potresce, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2

- a) ako člen organizovanej skupiny,
- b) vo väčšom rozsahu alebo
- c) za brannej pohotovosti štátu.

(4) Odňatím slobody na päť rokov až dvanásť rokov sa páchatel potresce, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2

- a) vo veľkom rozsahu alebo
- b) ako člen organizovanej skupiny pôsobiacej vo viacerých štátoch.

(5) Odňatím slobody na osem rokov až pätnásť rokov sa páchatel potresce, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 ako člen zločineckej skupiny.“.

24. § 185 znie:

„§ 185

(1) Kto bez povolenia

- a) vyrobí, dovezie, vyvezie, prevezie, prepraví, zadováži alebo prechováva sebe alebo inému hromadne účinnú zbraň alebo jej súčasť, alebo komponent,
 - b) hromadí strelné zbrane, hromadne účinné zbrane, strelivo alebo výbušniny alebo
 - c) niektorú z činností uvedených v písmene a) alebo b) sprostredkuje,
- potresce sa odňatím slobody na dva roky až osem rokov.

(2) Rovnako ako v odseku 1 sa páchatel potresce, ak

- a) protipechotnú mínu sebe alebo inému vyvíja, vyrobí, dovezie, vyvezie, prevezie, prepraví, zadováži, drží, skladuje alebo použije, alebo
- b) projektuje stavbu alebo používa prevádzku na výrobu chemických zbraní.

(3) Odňatím slobody na tri roky až desať rokov sa páchatel potresce, ak čin uvedený v odseku 1 alebo 2 spácha

- a) ako člen organizovanej skupiny,
- b) vo väčšom rozsahu alebo
- c) za brannej pohotovosti štátu.

(4) Odňatím slobody na päť rokov až dvanásť rokov sa páchatel potresce, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2

- a) vo veľkom rozsahu alebo
- b) ako člen organizovanej skupiny pôsobiacej vo viacerých štátoch.

(5) Odňatím slobody na osem rokov až pätnásť rokov sa páchatel potresce, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 ako člen zločineckej skupiny.“.

25. § 224 sa dopĺňa odsekmi 4 a 5, ktoré znejú:

„(4) Rovnako ako v odseku 3 sa páchatel' potresce, ak v súvislosti so svojim zamestnaním, povolaním, postavením alebo funkciou alebo ako vodič dopravného prostriedku spôsobí v stave vylučujúcom spôsobilosť vykonávať takú činnosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, inému z nedbanlivosti smrť.

(5) Odňatím slobody na päť rokov až dvanásť rokov sa páchatel' potresce, ak činom uvedeným v odseku 4 spôsobí z nedbanlivosti smrť dvoch alebo viacerých osôb.“.

26. § 246 znie:

„§ 246 Obchodovanie s ľuďmi

(1) Kto s použitím podvodného konania, lsti, obmedzovania osobnej slobody, násilia, hrozby násilia, hrozby inej ťažkej ujmy alebo iných foriem donucovania, prijatia alebo poskytnutia peňažného plnenia či iných výhod na dosiahnutie súhlasu osoby, od ktorej je iná osoba závislá, alebo zneužitia svojho postavenia alebo zneužitia bezbrannosti alebo inak zraniteľného postavenia zláka, prepraví, prechováva, odovzdá alebo prevezme iného, hoci aj s jeho súhlasom, na účel jeho prostitúcie alebo inej formy sexuálneho vykorisťovania vrátane pornografie, nútenej práce či nútenej služby, otroctva alebo praktík podobných otroctvu, nevoľníctva, odoberania orgánov či tkanív alebo iných foriem vykorisťovania, potresce sa odňatím slobody na tri roky až desať rokov.

(2) Rovnako ako v odseku 1 sa potresce, kto zláka, prepraví, prechováva, odovzdá alebo prevezme osobu mladšiu ako 18 rokov, hoci aj s jej súhlasom, na účel jej prostitúcie alebo inej formy sexuálneho vykorisťovania vrátane pornografie, nútenej práce či nútenej služby, otroctva alebo praktík podobných otroctvu, nevoľníctva, odoberania orgánov či tkanív alebo iných foriem vykorisťovania.

(3) Odňatím slobody na päť rokov až dvanásť rokov sa páchatel' potresce,

- a) ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 proti vôli iného,
- b) ak spácha taký čin na osobe mladšej ako 15 rokov,
- c) ak spácha taký čin ako člen organizovanej skupiny alebo
- d) ak takým činom získa pre seba alebo pre iného značný prospech.

(4) Odňatím slobody na osem rokov až pätnásť rokov sa páchatel' potresce,

- a) ak činom uvedeným v odseku 1 alebo 2 spôsobí ťažkú ujmu na zdraví, smrť alebo iný obzvlášť závažný následok,
- b) ak takým činom získa pre seba alebo pre iného prospech veľkého rozsahu alebo
- c) ak spácha taký čin v spojení s organizovanou skupinou pôsobiacou vo viacerých štátoch.

(5) Odňatím slobody na dvanásť rokov až pätnásť rokov alebo výnimočným trestom sa páchatel' potresce, ak čin uvedený v odseku 1 alebo 2 spácha ako člen zločineckej skupiny alebo ním spôsobí smrť viacerých osôb.“.

27. V § 247 odsek 5 znie:

„(5) Odňatím slobody na tri roky až osem rokov sa páchatel' potresce,

- a) ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 ako člen organizovanej skupiny,

- b) ak taký čin zorganizuje alebo
- c) ak takým činom spôsobí značnú škodu alebo iný obzvlášť závažný následok.“.

28. § 249c znie:

„§ 249c

Neoprávnené vyrobenie a používanie elektronického platobného prostriedku a inej platobnej karty

(1) Kto neoprávnené vyrobí, pozmení, napodobní, falšuje alebo si obstará elektronický platobný prostriedok alebo inú platobnú kartu, alebo predmet spôsobilý plniť takú funkciu s cieľom použiť ho ako pravý alebo na tento účel ho prechováva, prepravuje, použije alebo poskytne inému, potresce sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov alebo peňažným trestom.

(2) Odňatím slobody až na tri roky alebo peňažným trestom sa potresce, kto neoprávnené vyrobí, prechováva, obstará si alebo inak zadováži, alebo poskytne inému nástroj, počítačový program alebo iný prostriedok špeciálne prispôbený na spáchanie činu uvedeného v odseku 1.

(3) Odňatím slobody na dva roky až osem rokov sa páchatel potresce,

- a) ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2, hoci bol za taký čin v posledných dvoch rokoch odsúdený, alebo
- b) ak spôsobil takým činom väčšiu škodu.

(4) Odňatím slobody na tri roky až desať rokov sa páchatel potresce,

- a) ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 ako člen organizovanej skupiny alebo
- b) ak spôsobí takým činom značnú škodu alebo iný obzvlášť závažný následok.

(5) Odňatím slobody na päť rokov až dvanásť rokov sa páchatel potresce,

- a) ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 ako člen zločineckej skupiny alebo
- b) ak takým činom spôsobí škodu veľkého rozsahu.“.

29. Za § 264 sa vkladá § 264a, ktorý znie:

„§ 264a

Ohrozenie kultúrnych hodnôt

- a) zničí alebo si privlastní predmet kultúrnej hodnoty chránený medzinárodným dohovorom,
- b) dopustí sa plienenia, vandalizmu alebo iného zneužitia voči predmetu kultúrnej hodnoty,
- c) urobí v rozpore s medzinárodným dohovorom z predmetu kultúrnej hodnoty cieľ útoku alebo
- d) využije v rozpore s medzinárodným dohovorom predmet kultúrnej hodnoty pod zvýšenou ochranou medzinárodného dohovoru alebo jeho bezprostredné okolie na podporu vojenskej činnosti,

30. Za § 299a sa vkladajú § 299b a 299c, ktoré znejú:

„§ 299b

Týmto zákonom sa preberajú právne akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie uvedené v prílohe.

§ 299c

(1) Odsúdených, ktorí k 1. augustu 2004 vykonávajú trest odňatia slobody vo vojenskom nápravnom útvare, súd zaradí na výkon zvyšku trestu do prvej nápravno výchovnej skupiny.

(2) U odsúdených, u ktorých súd rozhodol, že vykonajú trest odňatia slobody vo vojenskom nápravnom útvare a výkon trestu nenastúpili do 1. augusta 2004, súd rozhodne, že trest vykonajú v prvej nápravno výchovnej skupine.“

31. Zákon sa dopĺňa prílohou, ktorá znie:

„Príloha

k zákonu č. 140/1961 Zb.

ZOZNAM PREBERANÝCH PRÁVNÝCH AKTOV EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV A EURÓPSKEJ ÚNIE

1. Smernica Rady 2002/90/ES z 28. novembra 2002, ktorá definuje napomáhanie neoprávneného vstupu, tranzitu a bydliska (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 328, 5. 12. 2002).
2. Rámcové rozhodnutie Rady 2001/220/SVV z 15. marca 2001 o postavení obetí v trestnom konaní (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 082, 22.3.2001).
3. Rámcové rozhodnutie Rady 2001/413/SVV z 28. mája 2001 o boji proti podvodom a falšovaniu bezhotovostných platobných prostriedkov (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 149, 2. 06. 2001).
4. Rámcové rozhodnutie Rady 2002/475/SVV z 13. júna 2002 o boji proti terorizmu (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 164, 22. 06. 2002).
5. Rámcové rozhodnutie Rady 2002/629/SVV z 19. júla 2002 o boji proti obchodovaniu s ľuďmi (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 203, 1. 08. 2002).
6. Rámcové rozhodnutie Rady 2002/946/SVV z 28. novembra 2002 o posilnení trestného systému na zabránenie napomáhaniu neoprávneného vstupu, tranzitu a bydliska (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 328, 5. 12. 2002).“

Čl. III

Zákon č. 141/1961 Zb. o trestnom konaní súdnom (Trestný poriadok) v znení zákona č. 57/1965 Zb., zákona č. 58/1969 Zb., zákona č. 149/1969 Zb., zákona č. 48/1973 Zb., zákona č. 29/1978 Zb., zákona č. 43/1980 Zb., zákona č. 159/1989 Zb., zákona č. 178/1990 Zb., zákona č. 303/1990 Zb., zákona č. 558/1991 Zb., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 6/1993 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 156/1993 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 178/1993 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 247/1994 Z. z., nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 222/1998 Z. z., zákona č. 256/1998 Z. z., zákona č. 272/1999 Z. z., zákona č. 173/2000 Z. z., zákona č. 366/2000 Z. z., zákona č. 253/2001 Z. z., zákona č. 182/2002 Z. z., zákona č. 215/2002 Z. z., zákona č. 422/2002 Z. z., zákona č. 457/2003 Z. z. a zákona č. 458/2003 Z. z. sa mení a dopĺňa takto:

1. § 9 sa dopĺňa odsekom 3, ktorý znie:

„(3) Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú na predbežné otázky, o ktorých rozhoduje Súdny dvor Európskych spoločenstiev; jeho rozhodnutie je záväzné pre všetky orgány činné v trestnom konaní.“

2. § 12 sa dopĺňa odsekmi 15 a 16, ktoré znejú:

„(15) Vyšetrovateľom sa rozumie v rozsahu poverenia úkonov vyšetrovania aj zástupca príslušného orgánu iného štátu, orgánu Európskej únie alebo orgánu vytvoreného spoločne členskými štátmi Európskej únie, ktorý je vyslaný do spoločného vyšetrovacieho tímu vytvoreného na základe dohody. Spoločný vyšetrovací tím sa môže vytvoriť najmä, ak vyšetrovanie trestného činu vyžaduje vykonať zložité úkony aj v inom štáte alebo vyšetrovanie trestného činu uskutočňuje niekoľko štátov, pričom okolnosti prípadu vyžadujú ich koordinovaný a spoločný postup. Vedúcim spoločného vyšetrovacieho tímu je vždy zástupca orgánu činného v trestnom konaní Slovenskej republiky; ostatné podmienky činnosti spoločného vyšetrovacieho tímu upraví dohoda o jeho vytvorení. Orgánom oprávneným uzavrieť dohodu o vytvorení spoločného vyšetrovacieho tímu je Generálna prokuratúra Slovenskej republiky po predchádzajúcom súhlase ministra spravodlivosti Slovenskej republiky.

(16) Organizáciou na pomoc poškodeným sa rozumie mimovládna organizácia zriadená podľa osobitného zákona,^{7c)} poskytujúca bezodplatnú pomoc poškodeným.“.
Poznámka pod čiarou k odkazu 7c znie:

„7c) Napríklad zákon č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov v znení neskorších predpisov.“.

3. Nadpis nad § 28 znie: „Tlmočník a prekladateľ“.

4. V § 28 ods. 1 sa slová „alebo písomností alebo ak obvinený vyhlási“ nahrádzajú slovami „alebo ak strana vyhlási“.

5. V § 28 ods. 2 sa slovo „obvinený“ nahrádza slovom „strana“.

6. § 28 sa dopĺňa odsekom 3, ktorý znie:

„(3) Ak je potrebné preložiť písomnosť, priberie sa prekladateľ; ustanovenie odseku 2 platí na prekladateľa rovnako.“.

7. § 29 sa dopĺňa odsekom 3, ktorý znie:

„(3) Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia na prekladateľa rovnako.“.

8. V § 35 ods. 2, § 50 ods. 2 a § 163 ods.1 sa slová „znalec alebo tlmočník“ nahrádzajú slovami „znalec, prekladateľ alebo tlmočník“.

9. V § 37 ods. 2 sa na konci pripája táto veta: „Skôr zvolený obhajca je povinný plniť svoje povinnosti obhajcu až do skutočného prevzatia obhajoby iným obhajcom.“.

10. V § 40 sa na konci pripája táto veta: „Skôr ustanovený obhajca je povinný plniť svoje povinnosti obhajcu až do skutočného prevzatia obhajoby iným obhajcom.“.

11. V § 40a ods. 1 sa vypúšťa slovo „nariadené“.

12. V § 43 ods. 1 sa v druhej vete za slová „alebo na ich doplnenie,“ vkladajú slová „predkladať dôkazy,“.

13. § 43 sa dopĺňa odsekmi 3 až 6, ktoré znejú:

„(3) Návrh podľa odseku 2 nemožno podať, ak bolo o nároku už rozhodnuté v občianskoprávnom alebo inom príslušnom konaní.

(4) Poškodený má právo uplatňovať konkrétne návrhy na účel uzavretia zmluvy alebo dohody s obvineným, a to aj prostredníctvom probačného a mediačného úradníka.

(5) Ak orgán činný v trestnom konaní zistí, že poškodenému hrozí nebezpečenstvo v súvislosti s pobytom obvineného alebo odsúdeného na slobode, poučí poškodeného o možnosti žiadať na adresu, ktorú na tento účel uvedie, informácie o tom, že

a) obvinený bol prepustený z väzby alebo z nej ušiel,

b) odsúdený bol prepustený z výkonu trestu odňatia slobody alebo z neho ušiel.

(6) Žiadosť podľa odseku 5 môže podať poškodený v prípravnom konaní prokurátorovi a v konaní pred súdom súdu; ak je odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody, táto žiadosť sa podáva súdu, ktorý rozhodoval v prvom stupni."

14. § 44 znie:

„§ 44

(1) Oprávnenie poškodeného nemôže vykonávať ten, kto je v trestnom konaní stíhaný ako spoluobvinený.

(2) Ak je v tej istej veci väčší počet poškodených a jednotlivým výkonom ich práv by mohol byť ohrozený účel a rýchly priebeh trestného stíhania, prokurátor ustanoví opatrením v prípravnom konaní na výkon týchto práv spoločného zástupcu poškodených, po jeho predchádzajúcom súhlase, spravidla niektorého z poškodených, ak sa poškodení nedohodnú na spoločnom zástupcovi. Prokurátor oznámi opatrenie tým poškodeným, ktorí si už uplatnili nárok na náhradu škody, a opatrenie sa aj vhodným spôsobom uverejní. Spoločný zástupca vykonáva práva poškodených, ktorých zastupuje, vrátane uplatnenia nároku na náhradu škody v trestnom konaní a má rovnaké procesné postavenie ako splnomocnenec (§ 50 a 51); bez súhlasu poškodeného nemožno vziať späť uplatnený nárok na náhradu škody. Spoločných zástupcov môže byť najviac desať.

(3) Ak je v tej istej veci veľký počet poškodených, spravidla prevyšujúci 100, a jednotlivým výkonom ich práv by mohol byť závažným spôsobom ohrozený účel a rýchly priebeh trestného stíhania, rozhodne v prípravnom konaní na návrh generálneho prokurátora o účasti poškodených v trestnom konaní Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením, ktoré sa doručí navrhovateľovi. Ak návrh nebol zamietnutý, generálny prokurátor zabezpečí, aby bolo uznesenie vhodným spôsobom zverejnené.

(4) K návrhu generálneho prokurátora podľa odseku 3, ktorý musí byť odôvodnený, treba pripojiť dosiaľ získaný celý spisový materiál.

(5) Ak je v tej istej veci väčší počet poškodených a jednotlivým výkonom ich práv by mohol byť ohrozený účel a rýchly priebeh súdneho konania, pričom poškodeným nebol v prípravnom konaní ustanovený spoločný zástupca podľa odseku 2, rozhodne o účasti poškodených v súdnom konaní súd; ak súd považuje za účelné ustanoviť poškodeným, ktorí si uplatnili nárok na náhradu škody (§ 43 ods. 2) spoločného zástupcu, postupuje primerane podľa odseku 2."

15. Za § 44 sa vkladá § 44a, ktorý znie:

„§ 44a

(1) Poškodený, ktorý si uplatňuje nárok na náhradu škody a preukáže, že nemá dostatočné prostriedky, aby uhradil náklady s tým spojené, má nárok na zástupcu z radov advokátov, ak je to potrebné na ochranu jeho záujmov.

(2) O ustanovení zástupcu podľa odseku 1 rozhodne aj bez návrhu v prípravnom konaní po vznesení obvinenia prokurátor a v konaní pred súdom predseda senátu.

(3) Zástupca podľa odseku 1 má rovnaké procesné postavenie ako splnomocnenec (§ 50 a 51)."

16. V § 45 ods. 2 sa slová „zástupca občianskeho združenia so zameraním na ochranu ľudských práv" nahrádzajú slovami „poverený zástupca organizácie na pomoc poškodeným."

17. Doterajší text § 46 sa označuje ako odsek 1 a dopĺňa sa odsekmi 2 a 3, ktoré znejú:

„(2) Orgán činný v trestnom konaní je povinný pri prvom kontakte s poškodeným poskytnúť mu v písomnej forme informácie o jeho právach v trestnom konaní a o organizáciách na pomoc poškodeným vrátane služieb nimi poskytovaných.

(3) Poškodený sa môže výslovným vyhlásením písomne alebo ústne do zápisnice pred orgánom činným v trestnom konaní vzdať procesných práv, ktoré mu tento zákon ako poškodenému priznáva.“.

18. V § 50 odsek 1 znie:

„(1) Zúčastnená osoba a poškodený sa môžu dať zastupovať splnomocnencom. Splnomocnencom poškodeného môže byť aj poverený zástupca organizácie na pomoc poškodeným.“.

19. Nadpis pod § 70 znie:

„Upovedomenie o vzatí do väzby, prepustení z väzby alebo úteku z väzby“.

20. Doterajší text § 70 sa označuje ako odsek 1 a dopĺňa sa odsekom 2, ktorý znie:

„(2) Orgán činný v trestnom konaní vhodným spôsobom vyrozumie poškodeného alebo svedka, ktorý podal žiadosť podľa § 43 ods. 5 alebo § 103a ods. 1, o prepustení obvineného z väzby alebo o jeho úteku z väzby najneskôr v deň, v ktorý táto skutočnosť nastala.“.

21. V § 83c ods. 2 sa za slová „v odseku 1 vstúpiť“ vkladajú slová „vyšetrovateľ, policajný orgán, príslušník Policajného zboru, Vojenskej polície, Železničnej polície alebo colných orgánov“.

22. V § 88a odsek 1 znie:

„(1) Kontrolovanou dodávkou sa rozumie sledovanie pohybu zásielky od odosielateľa k adresátovi pri jej dovoze, vývoze alebo prevoze, ak okolnosti prípadu odôvodňujú predpoklad, že zásielka bez príslušného povolenia obsahuje omamné látky, psychotropné látky, jedy, prekursorzy, jadrový alebo iný obdobný rádioaktívny materiál, alebo vysoko rizikóvu chemickú látku, falšované alebo pozmenené peniaze a falšované alebo pozmenené cenné papiere, falšované, pozmenené alebo nedovoľene vyrobené kolkové známky, poštové ceniny, nálepky a poštové pečiatky, elektronický platobný prostriedok alebo inú platobnú kartu, strelné zbrane alebo hromadne účinné zbrane, streľivo a výbušniny, kultúrne pamiatky alebo iné veci, na nakladanie s ktorými je potrebné osobitné povolenie, alebo veci určenej na spáchanie trestného činu, alebo veci pochádzajúcej z trestného činu, na účely zistenia osôb, ktoré majú účasť na nakladaní s touto zásielkou.“.

23. V § 99 ods. 2 sa za slová „povinnosť mlčanlivosti“ vkladajú slová „alebo povinnosť mlčanlivosti uloženú mu podľa medzinárodnej zmluvy“.

24. V § 101 ods. 2 sa na konci pripája táto veta: „Svedka možno vypočúvať iba do miery nevyhnutnej vzhľadom na účel trestného konania.“.

25. Za § 103 sa vkladá § 103a, ktorý znie:

„§ 103a

(1) Ak orgán činný v trestnom konaní zistí, že svedkovi hrozí nebezpečenstvo v súvislosti s pobytom obvineného alebo odsúdeného na slobode, poučí svedka o možnosti žiadať na adresu, ktorú na tento účel uvedie, informácie o tom, že

a) obvinený bol prepustený z väzby alebo z nej ušiel,

b) odsúdený bol prepustený z výkonu trestu odňatia slobody alebo z neho ušiel.

(2) Žiadosť podľa odseku 1 môže podať svedok v prípravnom konaní prokurátorovi a v konaní pred súdom súdu; ak je odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody, táto žiadosť sa podáva súdu, ktorý rozhodoval v prvom stupni.

(3) Svedok sa môže výslovným vyhlásením písomne alebo ústne do zápisnice vzdať práva uvedeného v odseku 1."

26. § 137 sa dopĺňa odsekom 5, ktorý znie:

„(5) Ustanovenie odsekov 1 a 2 sa nepoužije na prípad podľa § 44 ods. 3; ak najvyšší súd nezamietne návrh, uznesenie doručí generálnemu prokurátorovi, ktorý zabezpečí, aby bolo uznesenie oznámené jeho zverejnením vhodným spôsobom.".

27. V § 151 ods. 2 sa na konci pripája táto veta: „Zástupca z radov advokátov, ktorý bol ustanovený poškodenému podľa § 44a, má nárok na odmenu a náhradu hotových výdavkov podľa advokátskej tarify určenej pre konanie o občianskoprávných veciach.".

28. V § 151 ods. 3 sa za slovo „obhajcu" vkladajú slová „alebo zástupcu z radov advokátov (§ 44a)".

29. V § 152 ods. 1 písm. b) sa za slová „ustanovenému obhajcovi štátom" vkladajú slová „a ustanovenému zástupcovi z radov advokátov (§ 44a)".

30. Doterajší text § 154 sa označuje ako odsek 1 a dopĺňa sa odsekom 2, ktorý znie:

„(2) Súd môže podľa okolností prípadu rozhodnúť na návrh poškodeného o tom, že odsúdenému ukladá povinnosť nahradiť poškodenému celé trovy alebo ich časť, ktoré súvisia s účasťou poškodeného v trestnom konaní, a to aj v prípade, ak poškodenému nebol priznaný nárok na náhradu škody ani sčasti.".

31. V § 155 ods. 1 sa za slová „ustanovenému obhajcovi štátom" vkladajú slová „a ustanovenému zástupcovi z radov advokátov".

32. Za § 158 sa vkladá § 158a, ktorý znie:

„§ 158a

(1) Poškodený trestným činom, ktorý bol spáchaný v inom členskom štáte Európskej únie ako v tom, kde má bydlisko, je oprávnený podať oznámenie o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že bol spáchaný trestný čin, príslušnému orgánu štátu, kde má bydlisko, ak to nemohol alebo nechcel urobiť v štáte, v ktorom bol trestný čin spáchaný.

(2) Prokurátor, vyšetrovateľ alebo policajný orgán, ktorému bolo oznámenie doručené a nie je príslušný vo veci konať, bezodkladne postúpi oznámenie príslušnému orgánu toho členského štátu Európskej únie, na území ktorého bol trestný čin spáchaný.".

33. V § 163 ods. 4 sa slová „pred vznesením obvinenia" nahrádzajú slovami „pred oznámením vznesenia obvinenia".

34. V § 186 písm. c) sa slová „alebo okolnosti odôvodňujúce podmienené zastavenie trestného stíhania podľa § 307," nahrádzajú slovami „alebo podľa § 224 ods. 6 alebo 7 alebo okolnosti odôvodňujúce podmienené zastavenie trestného stíhania podľa § 307, alebo schválenie zmieru podľa § 309,".

35. V § 188 ods. 1 písm. d) sa za slová „§ 173 ods. 1 písm. a) až e)" vkladajú slová „alebo podľa § 224 ods. 6 alebo 7".

36. V § 198 ods. 3 sa na konci pripája táto veta:

„Ak je to odôvodnené prejednávanou vecou, vykoná predseda senátu nevyhnutné opatrenia, aby v budove súdu nedošlo k osobnému kontaktu obžalovaného s poškodeným.".

37. V § 200 ods. 1 sa za slovo „svedkov" vkladajú slová „alebo poškodených, alebo ich blízkych osôb".

38. V § 206 ods. 4 sa slová „§ 44 ods. 3" nahrádzajú slovami „§ 43 ods. 3".
39. V § 219 ods. 2 sa bodka na konci nahrádza bodkočiarkou a pripájajú sa tieto slová: „to neplatí, ak obžalovaný súhlasí so zmenou prísediaceho v zložení senátu.".
40. V § 224 ods. 6 sa slová „iný všeobecne záväzný právny predpis" nahrádzajú slovami „všeobecne záväzný právny predpis nižšej právnej sily" a slová „so zákonom" sa nahrádzajú slovami „so všeobecne záväzným právnym predpisom vyššej právnej sily alebo s medzinárodnou zmluvou".
41. § 224 sa dopĺňa odsekom 7, ktorý znie:
- „(7) Súd preruší trestné stíhanie, ak požiada Súdny dvor Európskych spoločenstiev o rozhodnutie o predbežnej otázke.".
42. V § 255 sa za slová „b) až e)" vkladajú slová „alebo v § 224 ods. 6, 7,".
43. V § 257 písm. c) sa slová „(§ 224 ods. 1 a 2)" nahrádzajú slovami „(§ 224 ods. 1, 2, 6 alebo 7)".
44. V § 257 písm. d) sa na konci pripájajú tieto slová: „alebo schváli zmier (§ 309)".
45. V § 259 ods. 3 sa za slová „o podmienечnom zastavení trestného stíhania" vkladá čiarka a slová „schválení zmieru".
46. § 264 sa dopĺňa odsekom 3, ktorý znie:
- „(3) Súd, ktorému bola vec vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, rozhodne v rovnakom zložení senátu alebo ten istý samosudca; to neplatí, ak by to pre závažné prekážky nebolo možné.".
47. V § 266 ods. 4 sa vypúšťajú slová „§ 259 ods. 3,".
48. V § 266 sa za odsek 4 vkladá nový odsek 5, ktorý znie:
- „(5) Ak sa súdne rozhodnutie stalo právoplatným z dôvodu, že súd postupoval podľa § 259 ods. 3, sťažnosť pre porušenie zákona možno podať aj v neprospech obvineného; právoplatným rozhodnutím súdu podľa odseku 1 sa v tomto prípade rozumie rozhodnutie súdu prvého stupňa.".
- Doterajšie odseky 5 až 7 sa označujú ako odseky 6 až 8.
49. V § 266 ods. 6 sa slová „Ustanovenie odseku 4" nahrádzajú slovami „Ustanovenia odsekov 4 a 5".
50. § 321 sa dopĺňa odsekom 4, ktorý znie:
- „(4) Ak podal poškodený alebo svedok žiadosť podľa § 43 ods. 5 alebo § 103a ods. 1, zašle predseda senátu príslušnému nápravno-výchovnému ústavu spolu s nariadením výkonu trestu potrebné informácie o poškodenom alebo svedkovi. Nápravno-výchovný ústav je povinný informovať takého poškodeného a svedka o prepustení alebo úteku odsúdeného z výkonu trestu. Ak podal poškodený alebo svedok žiadosť podľa § 43 ods. 5 alebo § 103a ods. 1 a odsúdený je už vo výkone trestu odňatia slobody, zašle súd informácie o poškodenom alebo o svedkovi neodkladne príslušnému nápravno-výchovnému ústavu, v ktorom odsúdený vykonáva trest odňatia slobody. Nápravno-výchovný ústav je povinný vhodným spôsobom informovať poškodeného alebo svedka o prepustení odsúdeného z výkonu trestu alebo o jeho úteku z výkonu trestu najneskôr v deň, v ktorý táto skutočnosť nastala.".
51. § 322 znie:

„§ 322

(1) Ak odsúdený pred nástupom výkonu trestu odňatia slobody ochorie takou vážnou chorobou, že dočasne nie je spôsobilý nastúpiť výkon trestu, pretože je v ústavnej zdravotnej starostlivosti, zašle súdu žiadosť o odklad výkonu trestu spolu s lekárskou

správou o svojom zdravotnom stave nie staršou ako 30 dní; v žiadosti je povinný uviesť aj adresu zdravotníckeho zariadenia, ktoré mu poskytuje zdravotnú starostlivosť.

(2) Na žiadosť predsedu senátu oznámi nemocnica pre obvinených a odsúdených, či zdravotnícke zariadenie Zboru väzenskej a justičnej stráže môže poskytnúť odsúdenému, ktorý požiadal o odklad výkonu trestu podľa odseku 1, potrebnú zdravotnú starostlivosť alebo na akú dobu navrhuje odložiť výkon trestu. Predseda senátu na potrebný čas odloží výkon trestu odňatia slobody, ak v zdravotníckom zariadení Zboru väzenskej a justičnej stráže nie je možné poskytnúť potrebnú zdravotnú starostlivosť.

(3) Výkon trestu odňatia slobody na tehotnej žene alebo na matke novonarodeného dieťaťa predseda senátu odloží na dobu jedného roka po pôrode.

(4) Proti rozhodnutiu podľa odsekov 2 a 3 je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

(5) Ak odsúdený zneužíva povolený odklad alebo ak je obava, že ujde alebo sa bude skrývať, predseda senátu odklad výkonu trestu uznesením odvolá."

52. V § 331 ods. 3 sa vypúšťajú slová „alebo náčelník vojenského nápravného útvaru“.

53. V § 371 písm. d) sa slová „ak je podľa tejto hlavy príslušný konať krajský súd, vo veciach v právomoci Špeciálneho súdu (§ 15a) je príslušný konať Špeciálny súd“, nahrádzajú slovami „o žiadosti o vydanie do cudziny (§ 391 až 407) alebo o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia (§ 408 až 414) je príslušný konať krajský súd aj vo veciach, ktoré patria do právomoci Špeciálneho súdu (§ 15a)“.

54. V § 384 ods. 5 a § 426 ods. 3 sa slovo „tlmočníkom“ nahrádza slovom „prekladateľom“.

55. § 403 sa dopĺňa odsekom 3, ktorý znie:

„(3) Ak minister spravodlivosti vydanie nepovolí, predloží ministerstvo spravodlivosti vec generálnej prokuratúre na trestné stíhanie v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky.“.

56. V § 435 ods. 1 sa na konci pripája táto veta: „Počas prevozu sa obmedzí osobná sloboda prevážanej osoby na zabránenie jej úteku.“.

57. Za § 454a sa vkladá § 454b, ktorý znie:

„§ 454b

Týmto zákonom sa preberajú právne akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie uvedené v prílohe.“.

58. Zákon sa dopĺňa prílohou, ktorá znie:
„Príloha Príloha k zákonu č. 141/1961 Zb.

ZOZNAM PREBERANÝCH PRÁVNÝCH AKTOV EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV A EURÓPSKEJ ÚNIE

1. Rámcové rozhodnutie Rady 2001/220/SVV z 15. marca 2001 o postavení obetí v trestnom konaní (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 082, 22. 03. 2001).

2. Rámcové rozhodnutie Rady 2002/465/SVV z 13. júna 2002 o spoločných vyšetrovacích tímoch (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 162, 20. 06. 2002).“.

Čl. IV

Zákon č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 131/2002 Z. z., zákona č. 143/2002 Z. z., zákona č. 185/2002 Z. z., zákona č. 411/2002 Z. z., zákona č. 667/2002 Z. z., zákona č. 139/2003 Z. z., zákona č. 267/2003 Z. z.,

zákona č. 550/2003 Z. z., zákona č. 551/2003 Z. z., zákona č. 365/2004 Z. z. a zákona č. 382/2004 Z. z. sa dopĺňa takto:

Za § 150 sa vkladá § 150a, ktorý znie:

„§ 150a

Ak sa v tomto zákone používajú pojmy krajský súd a predseda krajského súdu, rozumie sa tým aj Špeciálny súd a predseda Špeciálneho súdu; to neplatí na účely § 138 ods. 2 druhej vety a § 138a ods. 2 prvej vety a druhej vety."

Čl. V

Zákon č. 335/1991 Zb. o súdoch a sudcoch v znení zákona č. 412/1991 Zb., zákona č. 264/1992 Zb., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 12/1993 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 307/1995 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 328/1996 Z. z., zákona č. 385/2000 Z. z., zákona č. 185/2002 Z. z., zákona č. 425/2002 Z. z., zákona č. 426/2003 Z. z., zákona č. 458/2003 Z. z., zákona č. 548/2003 Z. z., zákona č. 589/2003 Z. z. a zákona č. 267/2004 Z. z. sa dopĺňa takto:

V § 64 sa na konci za slovami „v Banskej Bystrici" bodka nahrádza bodkočiarkou a pripájajú sa slová „senát krajského súdu sa v takom prípade skladá z troch sudcov, z ktorých jeden je predsedom senátu."

Čl. VI

Zákon č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 185/2002 Z. z., zákona č. 670/2002 Z. z., zákona č. 426/2003 Z. z., zákona č. 458/2003 Z. z., zákona č. 505/2003 Z. z., zákona č. 514/2003 Z. z., zákona č. 548/2003 Z. z. a zákona č. 267/2004 Z. z. sa dopĺňa takto:

V § 151c ods. 2 sa na konci pripája táto veta: „Výberová komisia uskutoční výberové konanie na Špeciálny súd na funkciu predsedu senátu a funkciu sudcu aj vtedy, ak výberová komisia nemá vo vzťahu ku všetkým uchádzačom o funkciu na Špeciálnom súde vyjadrenie Národného bezpečnostného úradu o tom, či sa môže uchádzač oboznamovať s utajovanými skutočnosťami stupňa utajenia Prísne tajné a od vyhlásenia výberového konania uplynula lehota aspoň 7 mesiacov; výberového konania sa môže zúčastniť iba ten uchádzač, ktorý spĺňa zákonné podmienky na pridelenie alebo preloženie na Špeciálny súd."

Čl. VII

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. augusta 2004 okrem 53. bodu v čl. III a čl. IV a V, ktoré nadobúdajú účinnosť 1. septembra 2004, a čl. VI, ktorý nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia tohto zákona.

Ivan Gašparovič v. r.

Pavol Hrušovský v. r.

Mikuláš Dzurinda v. r.

Príloha č. 1
k zákonu č. 403/2004 Z. z.

EURÓPSKY ZATÝKACÍ ROZKAZ

Tento európsky zatýkací rozkaz (ďalej len „zatýkací rozkaz“) vydal príslušný justičný orgán. Žiadam, aby uvedená osoba bola zadržaná a odovzdaná na účely trestného stíhania alebo výkonu trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia do Slovenskej republiky.

(a) Informácie týkajúce sa totožnosti vyžiadanej osoby:

Priezvisko:

Meno (-á):

Rodné priezvisko, ak je známe:

Prezývky (krycie mená, ak sú známe):

Pohlavie:

Štátna príslušnosť:

Dátum narodenia:

Miesto narodenia:

Trvalý pobyt a/alebo známa adresa:

Jazyk(y), ktorému(-ým) vyžiadaná osoba rozumie (ak je to známe):

.....

Zvláštne znamenia/opis vyžiadanej osoby:

.....

Fotografia a odtlačky prstov vyžiadanej osoby, ak sú k dispozícii a môžu sa zaslať, alebo kontaktné údaje osoby, s ktorou sa možno kontaktovať na účely získania takýchto informácií alebo profilu DNA (ak tento dôkaz sa môže poskytnúť a nebol pripojený).

(b) Rozhodnutie, ktoré je podkladom (európskeho) zatýkacieho rozkazu:

1. Zatýkací rozkaz alebo rozhodnutie justičného orgánu s rovnakým účinkom:

Druh:

2. Vykonateľný rozsudok:

.....

Spisová značka

(c) Údaje o dĺžke trestu:

1. Horná hranica trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia, ktoré sa môže uložiť za trestný(é) čin(y):

.....

.....

2. Dĺžka uloženého trestu alebo ochranného opatrenia:

.....

Zvyšok trestu, ktorý sa má vykonať:

.....

.....

(d) Rozhodnutie vydané za neúčasti obvineného a:

– obvinenému bolo osobne doručené predvolanie alebo bol inak informovaný o dátume a mieste pojednávania, na ktorom bolo vydané rozhodnutie in absentia

alebo

– obvinenému nebolo osobne doručené predvolanie ani nebol inak informovaný o dátume a mieste pojednávania, na ktorom bolo vydané rozhodnutie in absentia, ale má ďalej uvedené právne záruky po vydaní (tieto záruky sa môžu poskytnúť vopred).

Uviest' právne záruky:

.....

.....

.....

(e) Trestné činy:

Tento zatýkací rozkaz sa vzťahuje na celkový počet: trestných činov.

Opis okolností, za ktorých bol(-i) trestný(-é) čin(-y) spáchaný(-é), vrátane času, miesta a miery účasti vyžiadanej osoby na trestnom(-ých) čine(-och):

.....

Skutková podstata a právna kvalifikácia trestného činu a príslušné zákonné ustanovenie/právna norma:

.....

I. Vyznačte, či ide o jeden alebo viac ďalej uvedených trestných činov, za ktoré možno v štáte pôvodu uložiť trest odňatia slobody alebo ochranné opatrenie s hornou hranicou najmenej tri roky:

- účasť na zločinnom spolčení;
- terorizmus;
- obchodovanie s ľuďmi;
- sexuálne vykorisťovanie detí a detská pornografia;
- nedovolené obchodovanie s omamnými a psychotropnými látkami;
- nedovolené obchodovanie so zbraňami, strelivom a výbušninami;
- korupcia;
- podvod vrátane podvodu týkajúceho sa finančných záujmov Európskeho spoločenstva podľa Dohovoru z 26. júla 1995 o ochrane finančných záujmov Európskeho spoločenstva;
- legalizácia príjmov z trestnej činnosti;
- falšovanie a pozmeňovanie meny vrátane eura;
- počítačová kriminalita;
- trestné činy proti životnému prostrediu vrátane nedovoleného obchodovania s ohrozenými živočíšnymi a rastlinnými druhmi, ich plemenami a odrodami;
- uľahčenie neoprávneného prekročenia štátnej hranice a neoprávneného pobytu;
- vražda, závažné ublíženie na zdraví;
- nedovolené obchodovanie s ľudskými orgánmi a tkanivami;
- únos, obmedzovanie osobnej slobody a branie rukojemníka;
- rasizmus a xenofóbia;
- organizovaná alebo ozbrojená lúpež;
- nedovolené obchodovanie s kultúrnymi objektmi vrátane starožitností a umeleckých diel;
- podvodné konanie;
- vymáhanie peňazí alebo inej výhody a vydieranie;
- falšovanie, pozmeňovanie výrobkov vrátane konaní porušujúcich práva duševného vlastníctva alebo ich distribúcia;
- falšovanie a pozmeňovanie verejných listín a obchodovanie s takými listinami;
- falšovanie a pozmeňovanie platobných prostriedkov;
- nedovolené obchodovanie s hormonálnymi látkami a ďalšími prostriedkami na podporu rastu;
- nedovolené obchodovanie s jadrovými alebo rádioaktívnymi materiálmi;
- obchodovanie s odcudzenými vozidlami;
- znásilnenie;
- podpaľačstvo;
- trestné činy podliehajúce právomoci Medzinárodného trestného súdu;
- nezákonné ovládnutie lietadla alebo plavidla;
- sabotáž.

II. Úplný opis trestného(-ých) činu(-ov), ak ho (ich) nemožno zaradiť medzi trestné činy uvedené v I. časti:

(f) Iné okolnosti týkajúce sa prípadu (nepovinné informácie):
 (Poznámka: Táto časť by mala obsahovať poznámky o extrateritorialite, prerušení premlčacej lehoty a iných následkoch trestného činu.)

(g) Tento zatýkací rozkaz sa vzťahuje na zaistenie a odovzdanie vecí, ktoré možno použiť ako dôkaz:
 Tento zatýkací rozkaz sa vzťahuje aj na zaistenie a odovzdanie vecí získaných vyžiadanou osobou spáchaním trestného činu:
 Opis vecí (a miesta, kde sa nachádzajú) (ak je známe):

(h) Pre trestný(-é) čin(y), na základe ktorého(-ých) bol vydaný tento zatýkací rozkaz, možno uložiť (bol uložený) doživotný trest odňatia slobody alebo doživotné ochranné opatrenie:
 – právny poriadok štátu pôvodu umožňuje preskúmanie uloženého trestu alebo opatrenia – na žiadosť alebo najmenej po 20 rokoch – na účely nevykonania takejto trestu alebo opatrenia
 a/alebo
 – právny poriadok štátu pôvodu umožňuje uplatnenie milosti alebo iných opatrení na zmiernenie trestu, na ktoré má osoba právo podľa zákonov alebo právnej praxe štátu pôvodu, na účely nevykonania tohto trestu alebo opatrenia.

(i) Justičný orgán, ktorý vydal zatýkací rozkaz:
 Úradný názov:
 Meno jeho zástupcu:

 Funkcia (titul/hodnosť):

 Číslo spisu:
 Adresa:

**Príloha č. 2
k zákonu č. 403/2004 Z. z.**

ZOZNAM PREBERANÝCH PRÁVNÝCH AKTOV EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV A EURÓPSKEJ ÚNIE

Rámcové rozhodnutie Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykačom, rozkaze a vydávacom konaní medzi členskými štátmi (Uradný vestník Európskych spoločenstiev L 190, 18. 07. 2002).

Tel.: (kód krajiny) (kód regiónu/mesta) (.....)

Fax.: (kód krajiny) (kód regiónu/mesta) (.....)

E-mail.....

Kontaktné údaje osoby, na ktorú sa možno obrátiť na účely dohodnutia nevyhnutných praktických otázok súvisiacich s odovzdaním:
.....

Ak za zaslanie alebo prijatie európskeho zatykačieho rozkazu zodpovedá ústredný orgán:

Názov ústredného orgánu:
.....

Prípadne kontaktná osoba (titul/hodnosť a meno):
.....

Adresa:
.....

Tel.: (kód krajiny) (kód regiónu/mesta) (.....)

Fax.: (kód krajiny) (kód regiónu/mesta) (.....)

E-mail.....

Podpis justičného orgánu štátu pôvodu a/alebo jeho zástupcu:
.....

Meno:

Funkcia (titul/hodnosť):

Dátum:

Odtlačok úradnej pečiatky (ak ňou disponuje):

- 1) Rámcové rozhodnutie Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o Európskom zatýkacom rozkaze a vydávacom konaní medzi členskými štátmi (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 190, 18. 07. 2002).
- 2) Oznámenie Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky č. 333/2002 Z. z. o prijatí Rímskeho štatútu Medzinárodného trestného súdu.
- 3) § 69 Trestného poriadku.
- 4) Spoločný postup Rady 1998/428/SVV z 29. júna 1998 o vytvorení Európskej justičnej siete (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 191, 07. 07. 1998).
- 5) Zákon č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov.
- 6) § 67 Trestného poriadku.
- 7) § 28 a 29 Trestného poriadku.
- 8) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 156/1993 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov.
- 9) Rozhodnutie Rady 2002/187/SVV z 28. februára 2002 o vytvorení Eurojustu na posilnenie boja so závažnou trestnou činnosťou (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 063, 06. 03. 2002) v znení Rozhodnutia Rady 2003/659/SVV z 18. júna 2003 (Úradný vestník Európskej únie L 245, 23. 09. 2003).

